ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 603

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1918.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΝ ΤΩι ΠΟΛΕΜΩι

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς πανηγυρικοὺς λόγους ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τοῦ τε προέδρου Οὐίλσωνος καὶ τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ὡς καὶ τοῦ γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀναμετροῦντες ἤδη τὴν μεγάλην ἀξίαν τῆς στρατιωτικῆς συμβολῆς τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν παρόντα πόλεμον δυνάμεθα ἔν τινι μέτρῳ νὰ διαγράψωμεν τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν ἀξίαν τῆς εἰς τὸν φρικαλέον τοῦτον πόλεμον ἐπεμβάσεως τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ θρησκευτικὴ τήρησις τοῦ δόγματος τοῦ Μόνροε ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, καθ' ὃ αὗται ἀπηγόρευον πάντοτε τὴν ἐπέμβασιν ξένων κρατῶν ἐκτὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν κρατῶν καὶ τῶν Πολιτειῶν τῆς ἠπείρου ταύτης, ἐφαίνετο κωλύουσα τὴν Ἀμερικ. Συμπολιτείαν ἀπὸ τῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἕνεκα δὲ τῆς ἀπεριστάτου ἐπιδόσεως τοῦ Ἀμερικαν. λαοῦ εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα καὶ τῆς ἀποστροφῆς του πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τῶν μικρῶν διὰ ταῦτα καὶ ἀσθενῶν ὅλως στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, καὶ ἀπίθανος πάντοτε ἡ ἐπέμβασις αὐτῆς ἐθεωρεῖτο ὡς ἀσθενὴς καὶ χωρὶς τινος ἀποτελέσματος συμβολὴ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

Οὕτως ἐφρόνουν ἴσως καὶ αὐτοὶ οἱ Σύμμαχοι μάλιστα δὲ οἱ Γερμανοί, οἵτινες τόσον περιεφρόνησαν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ὥστε νὰ παρίδωσι πᾶσαν παρ' αὐτῆς ἀπειλὴν ἐπιμένοντες νὰ τορπιλλίζωσιν ἀδιακρίτως μετὰ τῶν πολεμίων καὶ τὰ οὐδέτερα Ἀμερικανικὰ σκάφη καὶ νὰ προξενῶσι τὸν θάνατον εἰς πολλοὺς Ἀμερικανοὺς ἐπιβάτας, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ εὐλογοφανοῦς ἐπεμβάσεως αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον, καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον ἡ Ρωσία κατέρρεε, καὶ τὰ τῶν Συμμάχων εἶχον περιαχθῇ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς.

Πολὺ ἰσχυρὸς καὶ βαθὺς θὰ ἐγένετο ὁ ψυχικὸς κλονισμὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ἐκείνων προκλήσεων, ὥστε ν' ἀποφασίσῃ αὐτὸς ἀμέσως καὶ ὁμοφώνως τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας. Καὶ μετὰ τοῦτο ὅμως ἐπιστεύετο ὅτι ἡ στρατιωτικὴ συμβολὴ τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἦτο ἀσήμαντος, ὡς ἐδήλωσεν αὐτὸς ὁ Γερμανὸς στρατάρχης Χίνδεμβουργ, ὅστις καὶ περὶ τῆς χρηματικῆς συμβολῆς πολὺ μικρὰν εἶχεν ἰδέαν, εἰπὼν ὅτι «ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι τὸ χρῆμα δὲν εἶνε τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου». Λυστυχῶς δι' αὐτὸν καὶ τὴν Γερμανίαν, κατ' ἀμφότερα ἐπλανήθη, καὶ τῆς διττῆς πλάνης του ταύτης τὴν βαρυτάτην σημασίαν πάντως αἰσθάνεται σήμερον βαρύτατα.

Αἱ ἀγορεύσεις τοῦ Προέδρου Οὐίλσων καὶ ἐν τῷ Κογκρέσσῳ καὶ κατὰ τὰ ὑπαίθρια συλλαλητήρια ἀπὸ εἰρηνικῶν καὶ εὐαγγελικῶν αἴφνης προσέλαβον τόπον καὶ ὕφος θουρίων σαλπισμάτων ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν, καὶ αἱ αἰθεροβασίαι αὗται τοῦ πρώτου πολίτου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἐθεωροῦντο μακρόθεν ὡς φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν μέσῳ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ ὁλοψύχως ἐπιδεδομένου εἰς τὰ πλουτοφόρα ἔργα του, ἐν ᾧ χρόνῳ μάλιστα ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἔφερεν ἐξ Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν πλήμμυραν πακτωλῶν. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος παρήγαγε τὴν μεγίστην εὐκαιρίαν ὑπερπλουτισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ μετ' ἐκπλήξεως εἶδεν ὁ κόσμος τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν σταματῶντα τὸ πρὸς τὴν χώραν του ῥεῦμα τοῦ χρυσοῦ, καὶ ἀποδυόμενον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἵνα συμμετάσχῃ τῶν μεγάλων κινδύνων καὶ τῶν ταλαιπωριῶν αὐτοῦ μετατρέπων τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσιά του εἰς ὁπλουργεῖα καὶ ἑστίας πυροβολικῶν, καὶ καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων καὶ ἤδη καθ' ἑκατομμύρια νὰ ἐξαποστέλλῃ τὰ τέκνα του διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν γηραιὰν Ἑσπερίαν, ἵνα, ἀπειροπόλεμοι οὗτοι καὶ ἀνάσκητοι, ἀντιμετωπίσωσι τὰς τρομερὰς γερμανικὰς φάλαγγας, ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην παρασκευαζομένας καὶ ἀσκουμένας πρὸς πόλεμον μετὰ τῶν ἐνδοξοτέρων καὶ λαμπροτέρων στρατιωτ. παραδόσεων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἀμερικανικοῦ ἐπιμελητηρίου κ. *Walter Berry* εἶπε σὺν ἄλλοις κατά τινα πρόποσίν του ἐπὶ τῇ προκειμένῃ ἐπετηρίδι:

«Φίλοι μου Γάλλοι, πρὸ τῆς εἰσόδου ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον – καὶ εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὸν μᾶλις σήμερον – αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι συνῆγον εἰς χρηματικὰς πρὸς ὑμᾶς καταβολάς. Σήμερον κατανοοῦμεν πλήρως ὅτι κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη ἐμάχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν· ἐθωπεύσαμεν ἡμᾶς αὐτούς. Αἱ καταβολαὶ λοιπὸν αὗται μέχρι τοῦ τελευταίου δολλαρίου πρέπει νὰ διαγραφῶσιν. Ἐφ' ᾧ τὸ ζῶν τεῖχος ὑμῶν ἐκράτει τὰς ὑπὸ παγκοσμίου κυριαρχίας μιθυούσας ταύτας ὁρδάς,—τὰς ἐκράτει χάριν ἡμῶν—τὰ ναυπηγεῖα σας ἠρημώθησαν, ἡ ἐμπορικὴ στόλος σας κατεπιέσθη εἰς ἔρεβος. Μετὰ τὸν πόλεμον, λοιπόν, θὰ ὦμεν ἕτοιμοι, νὰ δώσωμεν πρὸς ὑμᾶς τὰ ἀναγκαιοῦντα πλοῖα καὶ πάντα τὰ μέσα ἵνα ἀναλάβητε ἐντελῶς τὸ θαλάσσιον ἐμπόριόν σας· Ἐπειδὴ δι' ἡμᾶς αἱ πόλεις σας ἐλεηλατήθησαν, αἱ κάμποι σας ἐνεπρήσθησαν, τὰ ἐργοστάσιά σας διελύθησαν καὶ ὀφείλομεν ἡμεῖς ν' ἀνεγείρωμεν αὐτὰ δι' ὑμᾶς. Καὶ θὰ τὸ πράξωμεν. Καὶ ὅταν πράξωμεν πάντα ταῦτα, θὰ ἐπανακάμψωμεν εἰς τὰ ἴδια, εὐχαριστοῦντες ἐπὶ τῇ Γαλλίᾳ ὅτι ἔσωσε τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ παγγερμανισμοῦ»

Ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ τούτου πολίτου, τὴν Ἀμερικὴν ἐξώθησεν εἰς τὸν πόλεμον οὐχὶ ὁ ἄμεσος ἢ ὁ ἔμμεσος κίνδυνος ἀπὸ τοῦ Παγγερμανισμοῦ, διότι τοῦτον οἱ Ἀμερικανοὶ ἠγνόησαν μόλις μετὰ τετραετίαν, ἀλλ' ἄλλα ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα ἐλατήρια, ἅτινα πάντοτε διατόρως διεκήρυξεν ὁ πρόεδρος Οὐίλσων. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως ἢ τόσον ἀπότομος καὶ ὁλοκληρωτικὴ μεταμόρφωσις καὶ ἀναστάτωσις λαοῦ ἑκατὸν ὅλων ἑκατομμυρίων χωρὶς τινος προφανοῦς καὶ ἄμεσου κινδύνου νὰ ὁρμᾷ εἰς τὴν δίνην φοβερωτάτου πολέμου θυσιάζων τὴν εὐμάρειαν, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν τῶν τέκνων του.

Μάχονται οἱ Γάλλοι ἡρωϊκῶς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, διότι ἠττώμενοι θὰ ἀπέβαλον καὶ ἐλευθερίαν καὶ ἐθνικὴν ὑπόστασιν· μάχονται οἱ Βρεττανοὶ ἡρωϊκῶς διότι, ὡς ποτὲ ὁ Ναπολέων, ὁ Κάϊζερ κατῆλθεν ἀπειλητικώτατος εἰς τοὺς βελγικοὺς θῖνας καὶ ἀπειλεῖ κατακτητικὴν ἀπόβασιν εἰς αὐτὴν τὴν Μ.Βρεττανίαν, τὸν αὐτὸν δὲ διατρέχει κίνδυνον ἡ Ἰταλία καὶ καταβάλλει ἐσχάτην προσπάθειαν κατὰ τῆς περαιτέρω εἰσβολῆς τῶν χθεσινῶν συμμάχων ἀλλὰ πάντοτε ἐχθρῶν αὐτῆς, τῶν Αὐστρούγγρων.

Οὐδένα τοιοῦτον ὅμοιον κίνδυνον διέτρεχον οἱ Ἀμερικανοί, τοὺς ὁποίους χωρίζει ἀπὸ τῆς πολιτῆς Εὐρώπης ὁ εὐρύτατος ὠκεανός, καὶ οἵ ἀπώτεροι κίνδυνοι ἀπὸ τοῦ παγγερμανισμοῦ μόνοι δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ προκαλέσωσιν ἐν Ἀμερικῇ τὴν ἀναστάτωσιν τῶν πάντων.

Ὑπὲρ τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ἄλλους κοσμικοὺς κινδύνους πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἄλλα πολλῷ ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα τοῦτ' αὐτὸ αἰθέρια ἐλατήρια καὶ ἰδεώδη ἤγαγον τὴν Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ διὰ τοῦτο τὰ τέκνα αὐτῆς, εἰρηνικοὶ χθὲς ἐπιστήμονες, βιομήχανοι, ἔμποροι, χρηματισταί, χειροτέχναι καὶ καθόλου βιοπαλαισταὶ μετεμορφώθησαν αἴφνης εἰς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς νικηφόρως ἀντιμετωπίζοντας καὶ ἐκτοπίζοντας τὰς ἀμιλήτους τέως γερμανικὰς φάλαγγας.

Λύναται ὁ πρόεδρος Οὐίλσων νὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ τοῦ ἀθανάτου Περικλέους ἐν τῷ ἐπιταφίῳ του:

«Ἕκαστοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλοιμεν κινδυνεύειν, περιεγένετο ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ εἰς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι.»

Ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὸν δεινότατον τοῦτον πόλεμον εἶχε περιαχθῇ εἰς δίλημμα, διότι ἑκατέρωθεν μέγαν διέτρεχε κίνδυνον. Ἐὰν ὁ Παγγερμανισμὸς ἠπείλει τὸν κόσμον διὰ γερμανικῆς κυριαρχίας, ὁ Πανσλαυισμὸς ἀπετέλει καὶ ἠπείλει προφανῆ, ἄμεσον καὶ δεινότατον κίνδυνον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπειλῶν βεβαίαν τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ, οὐδ' εἶχον οἱ Ἕλληνες τὴν ἐκλογὴν ὅπως διαθέσωσι τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἑτέρας τῶν ἐμπολέμων συμμαχικῶν ὁμάδων.

Αὐστριακοί, Βούλγαροι, Τοῦρκοι, αἰώνιοι καὶ ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀφ' ἑνὸς, Ρωσία δὲ καὶ μετὰ τῆς Ρωσίας ὁ Πανσλαυισμὸς ἀληθὴς Χάρυβδις ἐξάλλου ἀπειλοῦσα νὰ καταβαραθρώσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν τόν τε ἐλεύθερον καὶ τὸν ἀλύτρωτον, μετὰ τοῦ βάρους αὐτῆς ῥίπτουσα κατ' αὐτοῦ Ζουγγοσλάυους καὶ Βουλγάρους ὑπὲρ τὰ 30 ἄλα ἑκατομμύρια.

Ἡ θεία Πρόνοια ἐπιφαίνεται καὶ πάλιν διὰ μυριοστὴν φορὰν διέπουσα ἐν τῇ πανσοφίᾳ Αὐτῆς τὰ ἐγκόσμια.

Ὁ Παγγερμανισμὸς κατέβαλε καὶ συνέτριψε τὸν Τσαρισμὸν μετὰ τοῦ Πανσλαυισμοῦ, καὶ ἡ φιλελευθέρα Συνεννόησις, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν μᾶλλον φιλελευθέρων καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν καταβάλλει ἤδη τὸ παγγερμανικὸν θηρίον καὶ ἀπαλλάσσει τὴν ἀνθρωπότητα τῆς Γερμανικῆς αὐταρχίας καὶ τῆς Πρωσσικῆς στρατοκρατίας, τὸ δὲ μᾶλλον παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ διὰ τὰ μικρὰ ἔθνη ἰδίᾳ εἶνε ὅτι τὴν κάθαρσιν τοῦ φοβεροῦ δράματος ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου ἐπάγεται ὡς Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἡ μεγάλη Δημοκρατία τοῦ Νέου Κόσμου.

Ἡ Δημοκρατία αὕτη οὐδεμίαν ἔχουσα βλέψιν κατακτητικὴν ἢ ἄλλην ἐγωϊστικὴν ἐν τῷ Παλαιῷ Κόσμῳ καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, θὰ περιστείλῃ τὰς κατακτητικὰς καὶ ἐγωϊστικὰς ὀρέξεις ἑνίων τῶν Συμμάχων καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς συνέδριον τῆς εἰρήνης τὸ πολιτικὸν Εὐαγγέλιον τοῦ προέδρου Οὐίλσονος θὰ ἐπικρατήσῃ ἐν ταῖς διασκέψεσι καὶ ἀποφάσεσιν αὐτοῦ.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ

ΕΠΙ ΤΗι ΕΠΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΤΗι 21Η ΙΟΥΛΙΟΥ 1776

Μετὰ νικηφόρον πόλεμον τῶν Βρεττανῶν ἀποίκων ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Μητροπόλεως αὐτῶν Μ. Βρεττανίας ἀπὸ τῆς 7)19 Ἀπριλίου 1775 μέχρι τῆς 7)19 Ὀκτωβρίου 1781, ὅτε ὁ Λόρδος Καρνουάλλης μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών του παρεδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν Οὐάσιγκτων, δεκατρεῖς ἀποικιακαὶ περιφέρειαι ἀπετέλεσαν ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον Συμπολιτείαν. Τῇ 22)11 Ἰουλίου 1776 οἱ πληρεξούσιοι τῶν διαφόρων Ἀμερικανικῶν ἀποικιῶν παρεδέχθησαν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἡμεῖς, ἀντιπρόσωποι τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς συνελθόντες ἐν Συνεδρίῳ, ἐπικαλούμενοι τὸν Ὑπέρτατον Κριτὴν τοῦ κόσμου διὰ τὴν εὐθύτητα τῶν προθέσεων ἡμῶν ἐπισήμως δημοσιεύομεν καὶ διακηρύττομεν ὅτι αὗται αἱ Ἡνωμέναι Ἀποικίαι εἶναι, καὶ δικαίως πρέπει νὰ εἶναι Ἐλεύθεραι καὶ Ἀνεξάρτητοι Πολιτεῖαι.»

Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐπετηρίδος ταύτης κατὰ τὴν κρισιμωτάτην περίοδον τοῦ Παγκοσμίου πολέμου καὶ οἱ πανηγυρικοὶ κατ' αὐτὸν λόγοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῶν κορυφαίων ἀνδρῶν τῶν Συμμάχων αὐτῶν κέκτηνται παγκόσμιον πολιτικὴν σημασίαν, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ φαίνεται ἤδη μειδιῶσα ἡ Νίκη πρὸς τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἡ τύχη τοῦ κόσμου φέρεται εἰς χεῖρας αὐτῶν.

Οἱ πανηγυρικοὶ οὗτοι λόγοι ἀποτελοῦσιν οἱονεὶ συμβόλαιον τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν κόσμον, ἐνδιαφέρουσι δὲ οἱ ὅροι αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς, οἵτινες προσδοκῶμεν μετὰ χρησιμῶν ἐλπίδων τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἀκεραίαν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν.

Διὰ ταῦτα μετεφράσαμεν τοὺς σημαντικωτέρους τῶν πανηγυρικῶν τούτων καὶ παρέχομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ὡς τε ῥητορικὰ ἀριστουργήματα καὶ ὡς ἐπαγγελίας ἐπισημοτάτας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις ἅπαντες οἱ λαοί.

Ὁ πανηγυρισμὸς ἐτελέσθη μετὰ τῶν ἐγκαινίων μιᾶς λεωφόρου τῶν Παρισίων εἰς ἣν ἐδόθη τὸ ὄνομα «Πρόεδρος Οὐίλσων». Ἐπὶ τῆς κορυφαίας καὶ κεντρικῆς τῶν ἐξεδρῶν, ὧν πολλαὶ ὑπῆρχον κατάκοσμοι καὶ σημαιοστόλιστοι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἐγκαινιαζομένης λεωφόρου, παρῆσαν ὁ Πρόεδρος Ποναγκαρέ, ὁ Πρωθυπουργὸς Κλεμανσώ, ὁ Πρωθυπουργὸς Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ στρατάρχης Ζόφφρ καὶ αἱ ἄλλαι ἐπισημότητες.

Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, μετ' αὐτὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς εἶτα ὁ κ. Ἀντωνῖνος Τυπόστ (Antonin Dubost) Πρόεδρος τῆς Γερουσίας, εἶτα ὁ κ. Σιμάρπ, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ὁ κ. Στέφ. Πισσών, Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Προτάξαντες τὸν βαρυσήμαντον λόγον τοῦ Προέδρου Οὐίλσων καταχωρίζομεν κατ' ἐκλογὴν τοὺς λόγους τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΡΟΣ ΟΥΙΛΣΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρ Οὐίλσων τῇ 21)4 Ἰουλίου ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶπε τὸν πανηγυρικὸν ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους ἐπὶ τοῦ Βουνοῦ Βερνὼν ὅπου ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Βάσιγκτων καὶ ὅπου τηροῦνται τὰ λείψανα αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Συμπολῖται.

Εἶμαι εὐτυχὴς, συναντῶν καὶ πάλιν ὑμᾶς εἰς τὸν ἥρεμον τοῦτον τόπον, ἀρχαίαν κοιτίδα τόσων σοβαρῶν συζητήσεων, ἵνα εἴπω περὶ τῆς μεγάλης σημασίας τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ἀνεξαρτησίας ταῦ ἔθνους ἡμῶν. Ὁ τόπος εἶνε εἰρηνικὸς καὶ μονήρης, ὁ θόρυβος τοῦ κόσμου δὲν ταράττει πλέον τὴν γαλήνην του, ὡς συνέβαινε κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας ἡμέρας ὅτε ὁ στρατηγὸς Οὐάσιγκτων συνεκρότει ἐδῶ συμβούλιον μετὰ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες, ἐν συμφωνίᾳ μετ' αὐτοῦ, θὰ ἐδημιούργουν ἓν ἔθνος.

Ἀπὸ τοῦ ταπεινοῦ τούτου λόφου ἀνεκάλυπτον τὸν κόσμον καὶ περιέβλεπον αὐτὸν ὅλον· ἔβλεπον αὐτὸν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ μέλλοντος. Τὸν ἔβλεπον διὰ τῶν σημερινῶν ὀφθαλμῶν εἰς τινες ἀπεστράφοντο ἀπὸ παρελθόντος τὸ ὁποῖον τὸ ἀπελευθερωθὲν πνεῦμα δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπομένῃ ἐπὶ πλέον. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐνταῦθα τὸ αἴσθημα, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τούτου τάφου, ὅτι εἶναι τόπος θανάτου. Εἶναι ὁ τόπος ὅπου κατειργάσθη μεγάλη ἀπόφασις ἥτις ἀπηυθύνετο πρὸς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα, ἐδῶ ἐδόθη τὸ σχέδιον, ἐδῶ ἐπραγματοποιήθη.

Αἱ ἀναμνήσεις ὑφ' ὧν περιβαλλόμεθα ἐνταῦθα εἶναι αἱ ἐνθαρρυντικαὶ ἀναμνήσεις τοῦ εὐγενοῦς τούτου θανάτου, ὅστις εἶνε ἔνδοξος τελείωσις.

Ἐδῶ εἶναι ὁ τόπος ὅπου κατειργάσθη μεγάλη ἐπαγγελία, ἥτις ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην, ἐδῶ ἐδόθη τὸ σχέδιον, ἐδῶ ἐπραγματοποιήθη.

Ἀπὸ τοῦ ὄψους τοῦ πρασίνου τούτου λόφου θὰ ἔπρεπε νὰ δυνάμεθα ὡσαύτως νὰ μελετῶμεν καὶ ἐννοῶμεν τὸν κόσμον ὅστις ἐκτείνεται περὶ ἡμᾶς, καὶ νὰ συλλαμβάνωμεν ἐκ νέου τοὺς σκοποὺς οἵτινες θὰ δώσωσι τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Εἶνε σημειώδες ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν χαρακτῆρος καὶ τοῦ σχεδίου αὐτῶν ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπιδράσεων ἃς ἔθηκαν εἰς ἐνέργειαν, ὅτι ὁ Οὐάσιγκων καὶ οἱ σύντροφοί του, ὡμίλουν

καὶ ἐνήργουν οὐχὶ περὶ μιᾶς τάξεως, ἀλλὰ περὶ ἑνὸς λαοῦ. Ἀνήκει εἰς ἡμᾶς ὅπως ἐπαγρυπνῶμεν ἵνα κατανοηθῇ ὅτι ὡμίλουν καὶ ἐνήργουν οὐχὶ δι' ἕνα μόνον λαόν, ἀλλὰ δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Δὲν ἐσκέπτοντο περὶ ἑαυτῶν οὐδὲ περὶ μόνων τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τῶν μικρῶν ὁμάδων τῶν γαιοκτημόνων, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποθέσεων μεθ' ὧν συνήθιζον νὰ ἐνεργῶσιν ἐν Βιργινίᾳ καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τὰς κειμένας βορείως καὶ νοτίως τῆς Πολιτείας ταύτης, ἀλλ' ἐσκέπτοντο περὶ ὁλοκλήρου λαοῦ ὅστις ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὰς τάξεις, νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ εἰδικὰ συμφέροντα καὶ νὰ χειραφετηθῇ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους δὲν ἐξέλεξαν αὐτοὶ ἵνα τοὺς κυβερνῶσιν.

Δὲν εἶχον σκοποὺς ἰδίους, ἤθελον μεθ' ὅλης τῆς συνειδήσεως, ὅπως οἱ ἄνθρωποι πάσης τάξεως ὦσιν ἐλεύθεροι, καὶ ἡ Ἀμερικὴ νὰ γένηται χώρα πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύναντο νὰ ποιῶνται ἔκκλησιν πάντα τὰ ἔθνη ὅσα θὰ ἐπεθύμουν νὰ συμμερίζωνται μετ' αὐτῆς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια ἐλευθέρων ἀνδρῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν τὸ ἔργον ἐκείνων καὶ βαίνομεν ἐπὶ τὰ ἴχνη, αὐτῶν· δὲν ἔχει οὕτω; Θέλομεν ὅ,τι ἤθελον ἐκεῖνοι. Πάντες ἐδῶ, ἐν Ἀμερικῇ, πιστεύομεν ὅτι ἡ συμμετοχή μας εἰς τὸν παρόντα πόλεμον εἶνε ὁ καρπὸς τοῦ ὅ,τι ἐφύτευσαν ἐκεῖνοι.

Ἡ ἡμετέρα περίπτωσις διαφέρει τῆς ἐκείνων ἐν τούτῳ μόνον: ἔχομεν τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα ὅτι ἐνεργοῦμεν ἐν συμφωνίᾳ μετὰ ἀνθρώπων πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ χάρις εἰς τοῦτο θὰ ἐξασφαλισθῶσιν οὐ μόνον αἱ ἐλευθερίαι τῆς Ἀμερικῆς ἀλλὰ καὶ αἱ ἐλευθερίαι πάντων τῶν ἄλλων λαῶν. Εἴμεθα εὐτυχεῖς σκεπτόμενοι ὅτι ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ πράττωμεν ὅ,τι θὰ ἔπραττον ἐκεῖνοι, ἐὰν ἦσαν εἰς τὴν θέσιν ἡμῶν. Πρέπει τώρα νὰ κανονισθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς ὅ,τι ἐκανονίσθη διὰ τὴν Ἀμερικὴν κατὰ τὴν μεγάλην ἐποχὴν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐμπνεόμεθα σήμερον.

Ὁ τόπος οὗτος εἶνε ὁ κάλλιον ἐκλελεγμένος ὅπως μελετήσωμεν μετὰ ἠρεμίας τὸν ἀγῶνά μας καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν του. Εἶνε ἀληθῶς ὁ κατάλληλος τόπος ὅθεν δυνάμεθα νὰ διακηρύξωμεν—πρὸς τοὺς φίλους οἵτινες παρατηροῦσιν ἡμᾶς, ὡς καὶ εἰς τοὺς φίλους μεθ' ὧν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ συμπράττωμεν—τὴν πίστιν ἥτις ἐμψυχώνει ἡμᾶς καὶ τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκομεν.

—Ἡ ἀμερικανικὴ ἀντίληψις τοῦ πολέμου οὐχὶ συμβιβασμός, ὁριστικὴ διακανόνισις.

Ἡ ἀντίληψις ἡμῶν τῆς μεγάλης πάλης εἰς ἣν εἴμεθα περιπεπλεγμένοι εἶνε αὕτη: τὸ σχέδιον εἶνε σαφές, φαίνεται καθαρῶς εἰς ἑκάστην σκηνὴν καὶ εἰς ἑκάστην πρᾶξιν τῆς ὑπερτάτης τραγῳδίας.

Ἀφ' ἑνὸς εὑρίσκονται οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου, οὐ μόνον οἱ συμπεπλεγμένοι πράγματι λαοί, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔτι οἵτινες ὑποφέρουσιν ὑπὸ τῆς κυριαρχίας, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι, λαοὶ πολυαρίθμων φυλῶν κατανενεμημένοι εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ μεταξὺ τούτων ὡσαύτως οἱ λαοὶ τῆς ἡττημένης Ρωσίας, καίτοι πρὸς στιγμὴν εἶνε ἀποσυντεθειμένοι καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς βοηθείας.

Ἐνώπιον καὶ ἐναντίον τῶν λαῶν οἵτινες διαθέτουσι πολυαρίθμους στρατούς, ἵσταται μεμονωμένη καὶ χωρὶς φίλων, ὁμὰς κυβερνήσεων, αἵτινες δὲν διακηρύττουσι κοινόν τινα σκοπόν, ἀλλὰ μόνον ἐγωϊστικὰς φιλοδοξίας ἐπωφελεῖς εἰς αὐτὰς μόνας, καὶ δι' ἃς οἱ λαοί των εἶνε μόνον ὕλη πρὸς διάδοσιν τῆς πυρκαϊᾶς, κυβερνήσεων αἵτινες παραμένουσι μακρὰν ἀπὸ τῶν λαῶν αὐτῶν, καὶ ἐντούτοις παραμένουσι κύριοι καὶ δεσπόται αὐτῶν, λαμβάνουσαι δι' ἑαυτὰς ὅ,τι ἀρέσκη καὶ διαθέτουσαι κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, ὅπως τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν παντὸς λαοῦ ὅστις περιέρχεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν· κυβερνήσεις αἵτινες περιβεβλημέναι ψευδόκοσμον παράδοξον, καὶ τὴν ἀρχέγονον ἐξουσίαν ἐποχῆς ἐξίσου παραδόξου καὶ ἐχθρικῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν.

Οὕτω τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν εἶνε συμπεπλεγμένα εἰς θανάσιμον ἀγῶνα καὶ οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου εἶναι καθιερωμένοι εἰς τὴν καταστροφήν. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων μερίδων, εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, μία μόνη ὑπάρχει διέξοδος. Ἡ διακανόνισις πρέπει νὰ εἶναι ὁριστική. Δὲν ἐπιδέχεται οὐδένα συμβιβασμόν. Οὐδεμία λύσις ἀναποφάσιστος θὰ ἦτο ὑποφερτὴ ἢ ἀντιληπτή.

—Οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης.

Ἰδοὺ τίνες εἶναι οἱ σκοποὶ δι' οὓς οἱ συνηνωμένοι λαοὶ τοῦ κόσμου μάχονται καὶ οἵτινες πρέπει νὰ γένωνται δεκτοὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, πρὶν βασιλεύσῃ ἐκ νέου ἡ εἰρήνη:

1ον. Ἡ καταστροφὴ πάσης αὐθαιρέτου ἐξουσίας ἐν οἱῳδήποτε τόπῳ, ἥτις θὰ ἠδύνατο μεμονωμένως, κρύφα καὶ διὰ μόνης τῆς θελήσεως αὐτῆς νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου· ἐὰν ἡ ἐξουσία αὕτη δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ πραγματικῶς, νὰ περιστείλωμεν αὐτὴν τοὐλάχιστον εἰς ἀδυναμίαν δυνάμενην.

2ον. Ἡ διακανόνισις παντὸς ζητήματος ἀναγομένου εἴτε εἰς ἐδάφη, εἴτε εἰς τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν, εἴτε εἰς συμφωνίας οἰκονομικὰς ἢ σχέσεις πολιτικάς, ἐπὶ τῇ βάσει ἐλευθέρας ἀποδοχῆς τοῦ διακανονισμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ πλεονεκτήματος παντὸς ἄλλου ἔθνους ἢ παντὸς ἄλλου λαοῦ, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμῇ διακανόνισιν διάφορον διὰ τὴν ἰδίαν του ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν ἢ τὴν ἡγεμονίαν του.

3ον. Ἡ συναίνεσις πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπως ἀφεθῶσι νὰ ὁδηγῶνται ἐν τῇ συμπεριφορᾷ των πρὸς ἄλληλα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν κοινόνομον κοινωνίας πεπολιτισμένης, αἵτινες διέπουσι τοὺς πολίτας λαμβανομένους κατ' ἄτομα, πασῶν τῶν συγχρόνων Πολιτειῶν ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις σχέσεσιν αὐτῶν, οὕτως ὥστε πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις νὰ τηρῶνται θρησκευτικῶς, οὐδεμία δὲ σκευωρία οὐδὲ συνωμοσία ἰδιαιτέρα νὰ μηχανορραφῆται, οὐδεμία βλάβη νὰ προξενῆται ἀποινεὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐγωϊστικῷ, καὶ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, βασιζομένη ἐπὶ εὐγενοῦς θεμελιώσεως ἀμοιβαίου σεβασμοῦ πρὸς τὸ δίκαιον νὰ ἀποκατασταθῇ.

4ον. Ἡ ἐγκαθίδρυσις ὀργανώσεως τῆς εἰρήνης ἥτις θὰ παρέχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ συνδεδυασμένη δύναμις τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν θὰ παρακωλύῃ πᾶσαν καταπίεσιν τοῦ δικαίου καὶ θὰ συμβάλληται ὅπως ἐξασφαλίζῃ ἔτι μᾶλλον τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δικαιοσύνην διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἀληθοῦς δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης, οὗτινος αἱ ἀποφάσεις θὰ γίνωνται ἀποδεκταὶ παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ καθιεροῖ πᾶσαν διεθνῆ τροποποίησιν ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι λαοὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμφωνήσωσι φιλικῶς.

—Πρὸς τὴν βασιλείαν τοῦ νόμου.

Οἱ μεγάλοι οὗτοι σκοποὶ δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ἐν μιᾷ μόνῃ φράσει: Ἐπιδιώκομεν τὴν βασιλείαν τοῦ νόμου βασιζομένην ἐπὶ τῆς συναινέσεως τῶν κυβερνωμένων καὶ ὑποστηριζομένην ὑπὸ τῆς ὠργανωμένης γνώμης τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ μεγάλοι οὗτοι σκοποὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ συζητήσεων καὶ ἀποπειρῶν πρὸς συμβιβασμὸν καὶ διαλλαγὴν ἐπὶ τοῦ ὅ,τι οἱ πολιτικοὶ δύνανται νὰ ἐπιθυμῶσιν, ἐπὶ σκοπῷ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν σχεδίων αὐτῶν ἰσορροπίας τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐκαιρίας. Δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν εἰμὴ διὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὅ,τι ἐπιθυμοῦσιν οἱ συνειδότες τὸν κόσμον λαοί, ἐν τοῖς θερμοῖς πόθοις αὐτῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ἐλευθερίαν καὶ εὐκαιρίαν.

Δύναμαι νὰ φαντάζωμαι ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ τόπου ἐνισχύει τὰς ἀρχὰς ταύτας δι' ἰδιαιτέρας εὐνοίας. Ἐδῶ, τῳόντι, ἐστρατολογήθησαν αἱ δυνάμεις, τὰς ὁποίας τὸ μέγα ἔθνος, κατὰ τοῦ ὁποίου διηυθύνοντο ἐν ἀρχῇ ἐθεώρει ὡς ἐπανάστασιν κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας του, ἀλλ' αἵτινες, ὡς τὸ ἀνεγνώρισεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἐσημείουν ἓν βῆμα πρὸς τὰ πρόσω πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἰδίου του λαοῦ ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Καὶ δύναμαι ἐνθάδε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, νὰ ὁμιλήσω μεθ' ὑπερηφανείας καὶ μετ' ἐλπίδος ἐμπίστου περὶ τῆς διαδόσεως τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης πρὸς τὴν ἀχανῆ αὐτὴν σκηνὴν τοῦ κόσμου. Οἱ τυφλοὶ κυρίαρχοι τῆς Πρωσσίας προὐκάλεσαν τὴν ἐξέγερσιν τῶν δυνάμεων τούτων. Αἱ δυνάμεις αὗται, ἐγνώριζον αὐτὰς κακῶς, ἠγνόουν ὅτι ἅπαξ προσλαβοῦσαι τὴν φορὰν αὐτῶν οὐδέποτε δύνανται νὰ συντριβῶσιν ἐκ νέου ἐπὶ τῆς γῆς, διότι κρύπτουσιν ἐν ἑαυταῖς μίαν ἔμπνευσιν, καὶ ἕνα σκοπὸν οἵτινες εἶναι ἀθάνατοι καὶ μετέχουσι τῆς φύσεως τοῦ θριάμβου.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κον PAUL DESHANEL ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΒΟΥΛΗΣ

Κύριοι,

Κατὰ τὴν 4ην Ἰουλίου—τόσον ἐγγὺς εἰς τὴν ἡμετέραν 14 Ἰουλίου καὶ 4 Αὐγούστου—αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι καὶ ἡ Γαλλία ἀποτελοῦσι μίαν ψυχὴν καὶ μίαν καρδίαν.

Προσφέρουσιν εἰς τὴν εὐγενῆ οἰκογένειαν τῶν Συμμάχων, ἡνωμένων διὰ τοῦ ἰδεώδους, τὴν ἀδελφικὴν φιλίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαμπτον ἀπόφασιν διὰ τὴν ὑπερτάτην ὑπόθεσιν.

Ἡ Ρώμη ἐδημιούργησε τὸ δίκαιον· ἡ Ἀγγλία τὴν ἀστικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν· αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἵδρυσαν τὴν μεγίστην σύγχρονον δημοκρατίαν· ἐνηργήσαμεν ἡμεῖς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1789· καὶ ἰδοὺ ὅτι τὰ ἀπειρομεγέθη ταῦτα γεγονότα καταντῶσιν εἰς τὸ μέγιστον ἱστορικὸν συμβεβηκὸς πάντων τῶν χρόνων καὶ ὁμοῦ ἐνεργοῦμεν σήμερον ὅ,τι δυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν Ἐπανάστασιν ἀνθρωπίνην.

Ἡ ἀθάνατος δόξα τοῦ προέδρου Οὐΐλσων—αὐτοῦ ὅστις ἐν ἀρχῇ ἐγένετο ἀποφασιστικῶς εἰρηνικός, ὅστις εἶχεν ὀνειροπολήσει διὰ τὴν χώραν του πρόσωπον διαιτητοῦ μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων καὶ ἀπεδέξατο μόνον τὸν πόλεμον ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀκρότητι, ὅτε ἀπεδείχθη εἰς πάντα Ἀμερικανὸν ὅτι ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις προσέβαλλε διὰ τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου καὶ τῶν σκευωριῶν τὰς οὐσιώδεις ἀρχὰς τῆς Δημοκρατίας—διπλῆ δόξα τοῦ προέδρου Οὐΐλσων εἶνε ὅτι διεκήρυξε δι' ὅλα τὰ ἔθνη τὰ ἀξιώματα τῆς ἐλευθερίας, τῆς νομιμότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης ἅτινα οἱ ἱδρυταὶ τῆς Δημοκρατίας εἶχον διακηρύξει διὰ τὴν Ἕνωσιν, καὶ σύναμα ὅτι ἔθηκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἰδεῶν τούτων τὴν δύναμιν τοῦ Νέου Κόσμου.

Σκέψις καὶ δρᾶσις, δὲν εἶνε ὁ βίος ὅλος; Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὁ ναός, τὸ θεῖον θαῦμα στέφει τὸν ἀπότομον βράχον, τραχὺ μηχάνημα πρὸς ἄμυναν καὶ πρὸς πάλην· προστατεύουσιν ἄλληλα· μοναδικὸν κάλλος τοῦ ἱεροῦ ὄρους, ἁρμονικὸν σύμβολον τοῦ ἐνόπλου λόγου.

Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο ὅλος ὁ ἄνθρωπος; Ἡ φύσις, διὰ μέσου τῆς λαμπρότητος αὐτῆς, εἶνε ἄβυσσος ἀνισότητος. Ἡ ἡμέρα μειδιᾷ πρὸς τὰ μέγιστα ἐγκλήματα. Ὁ νόμος τῆς φύσεως εἶνε ἡ ἀμοιβαία ἐξόντωσις. Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ νόμος τῆς ἀρχεγόνου ἀνθρωπότητος: Βραδέως ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐμορφώθη ἡ συνείδησις καὶ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐγεννήθη ἡ δικαιοσύνη. Χθές, κανόνες τοῦ δικαίου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· αὔριον, κανόνες τοῦ δικαίου μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἰδοὺ τί θέλει, ἰδοὺ τί διακηρύττει ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους του ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων· ἰδοὺ τί θέλουσιν οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς ἐλευθέρας Ἀγγλίας· ἰδοὺ τί θέλομεν μετ' αὐτῶν· νὰ ἀναδείξωμεν ἐπικρατούσας τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν συνείδησιν τῶν ἐνηλίκων κοινωνιῶν. Ἀ, Κύριοι, ἂν ἔμελλε νὰ θριαμβεύσῃ ἡ ἀντίθετος ἰδέα, ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν, ἡ ἰδέα τῆς ὑπεροχῆς, τῆς ἡγεμονίας, εἴαν ἐπέβαλεν αὐτὴν ἡ Πρωσσία διαδοχικῶς εἰς τὴν Σιλεσίαν, εἰς τὴν Πολωνίαν, εἰς τὴν Δανίαν, εἰς τὴν Ἀλσατίαν—Λωρραίνην, εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἤδη εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Φιλλανδίαν, εἰς τὴν Οὐκραίνην, εἰς τὴν Ρουμανίαν, ἐὰν πράξεις τοιαῦται ἀπέβαινον ἡ συνήθης πορεία τοῦ κόσμου καὶ προὐβάλλοντο ὡς παράδειγμα εἰς θαυμασμὸν πρὸς τοὺς λαούς, αἰώνια παίγνια τῆς βίας καὶ τοῦ δόλου, τοῦτο θὰ ἦτο τοιαύτη κατάρρευσις τῆς δικαιοσύνης, τοιαύτη συμφορὰ εἰς τὸν λόγον, ὥστε θὰ ὤφειλεν ὁ ἄνθρωπος ν' ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον του ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κύψῃ πρὸς τὴν γῆν ὡς τὸ ἀπολεσθὲν κτῆνος ἐν τῷ ζόφῳ τοῦ ὁρμεμφύτου!

Ὢ! Οὐδεὶς λόγος ὑβριστικὸς θὰ διαφύγῃ τὰ χείλη μου πρὸς τοὺς νέους, οἵτινες, εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον ἀποθνήσκουσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν, ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος, ὑπὲρ τοῦ ἰδεώδους αὐτῶν.

Ἀλλ' ὁποίου ἰδεώδους; Ὁ αὐτοκράτωρ πρὸ μακροῦ εἶπεν ἡμῖν τοῦτο ἅπαξ ἔτι. Εἶχεν εἰπεῖ αὐτὸ πρὸ πολλοῦ, ἐπὶ παραδείγματος εἰς Αἴ—λα—Σιαππὲλ τῷ 1902, εἰς Μύνστερ τῷ 1907. Εἶνε ἡ ἐθνικὴ διδασκαλία, διδασκομένη εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα, εἰς ἅπαντα τὰ Πανεπιστήμια, εἰς ἅπαντας τοὺς στρατῶνας· ἡ ὑπεροχὴ τῆς γερμανικῆς φυλῆς καὶ ἡ κυριαρχία αὐτῆς ἐπὶ πασῶν τῶν φυλῶν. Ἡ Γερμανία ζῇ ἀπὸ διδαγμάτων ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς: Τὸ ἀγαθὸν εἶναι ἡ δύναμις· τὸ κακὸν εἶναι ἡ ἀδυναμία. Καὶ ἐκεῖνοι ἔτι τοὺς ὁποίους ἀπεκάλεσαν τοὺς Γαλλοτέρους τῶν Γερμανῶν οὐδέποτε ὡμίλησαν ἄλλως.

Μαχόμεθα οἱ Σύμμαχοι ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ ἄλλου ἰδεώδους. Θέλομεν ἵνα πάντα τὰ ἔθνη, τά τε μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα νὰ δύνανται νὰ ζῶσιν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τιμῇ. Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων προσκαλεῖ πάντας—καὶ τὴν Γερμανίαν αὐτὴν—εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ βίου. Ἐφόσον ὅμως ἡ Γερμανία θέλει νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῶν ἄλλων, οἱ ἄλλοι θὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἀμυνθῶσι κατ' αὐτῆς. Ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς Γερμανίας ἢ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν ἐθνῶν εὐλαβουμένη τὰ δίκαια αὐτῶν, ἢ νὰ ἴδῃ ταῦτα ἑνούμενα κατ' αὐτῆς ὑπὲρ τῆς νομίμου ἀμύνης των.

Ἡμεῖς δέ, ὦ Γάλλοι, οἵτινες ὑπεμείναμεν ἐντὸς ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν, πέντε ἐπιδρομὰς καί, ἀπὸ πολέμου εἰς πόλεμον διηνεκεῖς ἐξεγέρσεις (*alertes*) 1870, 1875, 1887, 1905, 1911—εἴμεθα λοιπὸν πολὺ φιλόδοξοι ζητοῦντες, οὐχὶ πρὸς ἡσυχίαν ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ πρὸς ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου, ὅπως ἡ σταθερὰ αὕτη ἀπειλὴ ἀπομακρυνθῇ τῆς πρωτευούσης ἡμῶν, καὶ ἡ σκιὰ τῶν Γερμανικῶν ἀετῶν παύσῃ σκοτίζουσα τὸν οὐρανὸν ἡμῶν;

Ὅταν οἱ Γερμανοί, πειρώμενοι νὰ δικαιολογήσωσι τὰς ἐπανειλημμένας ἐπιθέσεις αὐτῶν ἐπικαλῶνται τὴν ἀνάμνησιν τῆς Ἰένης, φαίνονται ἐπιλανθανόμενοι ὅτι, πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην, πλειστάκις ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν τῆς Γαλλίας.

Εἴμεθα πολὺ φιλόδοξοι, εὐχόμενοι εἰς τὴν Ρωσίαν κυβέρνησιν ἐπανορθωτικήν, ἐκδικήτριαν τῆς ἐπαισχύντου συνθήκης, ἣν ἄλλως τε ἡ Γερμανία παραυτίκα παρεβίασεν;

Οἱ μεγάλοι ἡμῶν Παρίσιοι—τόσον ἤρεμοι, ὅπου πλήττουσιν αἱ ὀβίδες τοὺς λίθους, οὐχὶ τὰς ψυχάς, καὶ τοὺς ὁποίους δὲν δύναταί τις νὰ μεμφθῇ εἰ μὴ ὑπερβολὴν μειδιώσης εὐτολμίας,—οἱ Παρίσιοι ἀνευφημοῦσι τὴν λαμπρὰν ταύτην Ἀμερικανικὴν νεότητα, δι' ἣν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, θραύουσαι τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον, ἠνέῳξαν τὸν Ὠκεανόν, ἧς ἡ πίστις φλέγεται ὅπως πολεμήσῃ, καὶ τῆς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς αἰσθάνεται ἤδη τὴν ἀξίαν.

Ὢ Οὐάσιγκτων, ἡ μεγάλη ψυχή σου ὁδηγεῖ τοὺς στρατοὺς ἡμῶν ἐκ νέου ἡνωμένους πρὸς τὴν τιμήν, καὶ τὸ ἁγνὸν ξίφος σου, κεκλιμένον πάντοτε πρὸ τοῦ Νόμου, δεικνύει πρὸς αὐτοὺς τὴν Νίκην.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κου ΣΤΕΦ. ΠΙΣΣΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Κύριοι,

Τὸ ἐπιψηφισθὲν ψήφισμα ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῇ 28 Ἰουνίου ἐγένετο πλέον ἡ πρόσκλησις τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς· ἠθέλησεν ἵνα ἡ πανήγυρις αὕτη πιστοποιήσῃ ἐνώπιον τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ἀδιάλυτον ἕνωσιν τῶν συμμάχων λαῶν, οἵτινες ἠγέρθησαν ὅπως ὑπερασπίσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν τιμὴν καὶ τὸ δίκαιον, προσβληθέντα ὑπὸ τῆς πρωσσικῆς στρατοκρατίας.

Δὲν εἶνε λοιπὸν αὕτη πανήγυρις μόνον ἐθνικὴ Ἀμερικανική, ἀποβᾶσα πανήγυρις ἐθνικὴ γαλλική, ἥτις συνάγει ἡμᾶς εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, ἀλλὰ πανήγυρις συμμαχική, περὶ ἧς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε πανήγυρις τῆς Ἀνθρωπότητος.

Διότι ἡ ὑπόθεσις ἣν ὑποστηρίζουσιν οἱ Σύμμαχοι εἶνε—κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος—καὶ ὑπόθεσις πάντων τῶν λαῶν, οἵτινες ἐννοοῦσι νὰ διαφύγωσι τὴν βασιλείαν τῆς πρωσσογερμανικῆς, γερμανικῆς ἀντιλήψεως τοῦ κόσμου ἵνα παραμείνωσι λαοὶ ἀνεξάρτητοι, καὶ ἐλεύθεροι, ζῶντες καὶ ἀναπτυσσόμενοι κατ' ἰδίαν βούλησιν, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Οὐδεὶς κάλλιον τοῦ προέδρου Οὐΐλσων, ὡς ἐν τῷ διαγγέλματί του τοῦ π. Ἀπριλίου, ἐχαρακτήρισε τὸν ἀγῶνα τοῦτον μεταξὺ δύο ἀρχῶν, ὧν ἡ μία εἶνε ἀρχὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἡ ἑτέρα ἀρχὴ τοῦ θανάτου, καὶ δεικνύει μετὰ πλείονος αὐθεντίας ὅτι μεταξὺ τούτων δὲν εἶναι δυνατὸς συμβιβασμός, τῆς ἰσχύος ἀποβάσης, διὰ τῆς Γερμανίας τοῦ μόνου μέσου σωτηρίας τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν τῇ τρομερᾷ ταύτῃ μάχῃ, προκληθείσῃ ὑπὸ τῶν Χοεντζόλλερν καὶ τῶν Ἀψβούργων πρὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ ἐγκαινισθείσῃ διὰ δύο τῶν ἀποτροπαιοτάτων ἐγκλημάτων ἐν τῇ ἱστορίᾳ—τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τῆς παραβιάσεως τῆς βελγικῆς οὐδετερότητος—ἡ Μ. Βρεττανία ἔλαβεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὴν ἀπόφασιν ὅπως πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν ἡμῶν. Ἠκολούθησεν αὐτὴν μετὰ ἓν ἔτος ἡ Ἰταλία, δύο ἔτη βραδύτερον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν ὑπάρχουσι τώρα ἐπὶ τῶν πέντε ἠπείρων τοῦ κόσμου εἰ μὴ εὐάριθμα κράτη ἅτινα ἐνόμισαν ὅτι δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐθνῶν, σχηματισθέντος ὅπως φράξῃ τὸν δρόμον κατὰ τῶν ὀρέξεων κυριαρχίας βαρβάρου, ἧς αἱ συνθῆκαι τοῦ Βρέστ—Λιτόβσκ καὶ τοῦ Βουκουρεστίου ἀρκοῦσι νὰ δείξωσι τὰς συνεπείας.

Ἡ συνδρομὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὑπὸ τὴν ὤθησιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιφανοῦς ἀνδρὸς ὅστις κυβερνᾷ ταύτας, κέκτηται τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην σημασίαν ὅτι, προστιθεμένη εἰς τὴν τῶν συμμάχων χωρῶν καθ' ἣν ὥραν ἀποβάλλουσιν αὗται τὴν βοήθειαν τῆς Ρωσσίας, φέρει πρὸς αὐτὰς τὴν βεβαιότητα τῆς νίκης περὶ τῆς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς δὲν δύναται ν' αὐταπατᾶται.

Εἶναι συνδρομὴ λαοῦ ἄνω τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ψυχῶν, διαθέτοντος πόρους ἀπεριορίστους, ἐκπροσωποῦντος ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀπαράμιλλον δύναμιν, πεπροικισμένου διὰ σταθερότητος ἣν οὐδὲν δύναται νὰ καταβάλῃ, ἐξωθοῦντος τὸ θάρρος του μέχρι τῶν ἄκρων ὁρίων τῆς τόλμης, γνωρίζοντος ὅτι ἑνούμενος μεθ' ἡμῶν ὑπηρετεῖ ἰδίαν αὐτοῦ ὑπόθεσιν καὶ ἀποφασισμένου εἰς πάσας τὰς θυσίας ἵνα θριαμβεύσῃ αὕτη.

Οἱ Γερμανοί, οἵτινες εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὡμίλουν περὶ τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ὡς ἔπραξαν καὶ τῷ 1914 περὶ «τῆς καταφρονητέας μικρᾶς στρατιᾶς τοῦ στρατάρχου Φρέντς» ἔμαθον ὕστερον νὰ γνωρίσωσιν αὐτούς. Δὲν κατορθοῦν πλέον νὰ ἀποκρύπτωσι τὴν ἀνησυχίαν ἣν τοῖς προξενοῦσι. Βλέπουσιν αὐτοὺς καταφθάνοντας σταθερῶς κατ' ἀριθμοὺς αὔξοντας καὶ εἰς ἀναλογίας τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἐφαντάσθησαν ποτέ· αἰσθάνονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁρμητικότητος μεθ' ἧς μάχονται οὗτοι, τῆς ἐμπειρίας ἣν κτῶνται καθ' ἑκάστην μετὰ ἐκπαίδευσιν ὡς εἰπεῖν αὐτοσχέδιον, ἀρετὰς αἵτινες ἐν ἀπελευθερωτικῷ πολέμῳ εἶνε κλῆρος ἐκείνων οἵτινες προσφέρουσιν ἑκουσίως τὴν ζωήν των ἵνα ἐλευθερωθῶσιν.

Κατὰ τῶν στρατιῶν τῶν ὑπηκόων, οὓς ὁ Αὐτοκράτωρ ῥίπτει κατά τε τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου κόσμου, ἵνα δημιουργήσῃ καὶ ὑποτάξῃ νέους ὑπηκόους, οἱ Σύμμαχοι ἀντιτάσσουσι στρατιὰς πολιτῶν ἵνα ἐλευθερώσωσιν ὅσα τῶν ἐθνῶν ἀπομένουσιν ὑποτεταγμένα καὶ ἐγγυηθῶσιν εἰς τὴν ὑφήλιον σύστημα εἰρήνης, καθ' ὃ, ὡς εἶπεν ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων, ὅ τε δυνατὸς καὶ ὁ ἀδύνατος θὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν τύχην. Χθὲς εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ τσεχικοῦ λαοῦ ἀπαντῶντες ὑψώσαμεν εἰς τὸ μέτωπον ἡμῶν τὴν σημαίαν ἥτις συμβολίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.

Αὔριον ἄλλων ἐθνῶν λατινικῶν ἢ σλαυικῶν τὰ ἐμβλήματα θὰ λάβωσι θέσιν παρὰ τὰ ἡμέτερα.

Δὲν πιστεύω ὅτι ὁ Γερμανικὸς συνασπισμὸς θὰ δείξῃ ἡμῖν καὶ μίαν μόνην ἐθνότητα ζητοῦσαν νὰ παρίσταται ὑπὸ τίτλον τοιοῦτον ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῆς.

Ἦτο δίκαιον, Κύριοι, ἵνα οἱ Παρίσιοι, πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις αὐτῶν ἔχωσι τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τιμήσωσι τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς αὐτῶν διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν μοναρχῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν Κρατῶν οἵτινες ἐκπροσωποῦσι τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς στρατούς, ὅπου αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶνε ἐν τιμῇ. Αἱ παροῦσαι καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ μανθάνωσιν ἐκ τῆς διηνεκοῦς μαρτυρίας τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν ὅ,τι ὀφείλουσιν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐνεσάρκωσαν τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως ὅπερ συντελοῦμεν. Τὸ Βέλγιον, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἔχωσιν, ὡς οἱ ἄλλοι ἡμεῖς Σύμμαχοι τὴν νόμιμον μερίδα αὐτῶν τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῶν ἀϊδίων ἀναμνήσεων κεχαραγμένων ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς πρωτευούσης ἡμῶν.

Δὲν πράττομεν, ὡς πρὸς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, εἰμὴ συμμορφούμεθα πρὸς τὸ παράδειγμα ὅπερ παρέσχον αὗται εἰς ἡμᾶς. Οὐδεμία ὑπάρχει τῶν δεκατριῶν πρώτων Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου ἤλθομεν εἰς βοήθειαν περὶ τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος, ὅπου δὲν εὑρίσκει τις πλάκας ἀναμνηστικάς, μνημεῖα, ἀνδριάντας, εἰκόνας ἅτινα ἀναμιμνήσκουσι τοὺς ἀποθανόντας Γάλλους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ὑπὲρ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας. Βλέπομεν τοιαύτας εἰς Σαυάναν, εἰς Κάρλεστων, εἰς Βαλτιμόρην, εἰς Ἀννάπολιν, εἰς Φιλαδέλφειαν, εἰς Ν. Ὑόρκην, εἰς Νιουπόρτ, εἰς Βοστών. Εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἑδρεύει τὸ ὁμοσπονδιακὸν Κογκρέσσον ὁ πρόεδρος κάθηται μεταξὺ τῶν εἰκόνων τοῦ Οὐάσιγκτων καὶ τοῦ Λαφαγιέτ. Εἰς Παρισίους ἡ ὁδὸς ἀπὸ τῆς Λεωφόρου Μαρσῶν ἀφιερωμένη εἰς τὴν μνήμην μιᾶς τῶν ἁγνοτάτων δημοκρατικῶν δοξῶν μας, ἄγει εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Οὐάσιγκτων, ἥτις θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ προέδρου Οὐΐλσων.

Οὕτως ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου πολίτου ὅστις ἵδρυσε τὴν ἰσχυροτάτην τῶν συγχρόνων δημοκρατιῶν θὰ συνδέηται δι' ὁρατοῦ σημείου πρὸς τὴν τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς δι' ὃν τὸ Δίκαιον ἦτο πολυτιμότερον ἢ ἡ εἰρήνη καὶ ὅστις, πιστὸς εἰς τὴν σκέψιν τοῦ ἀθανάτου προκατόχου του, ἀνενέωσε μεταξὺ τῆς πατρίδος του καὶ τῆς ἡμετέρας, κοινότητα δράσεως ἥτις θὰ παραμείνῃ καὶ θὰ στερεωθῇ ἐν τῇ προόδῳ τῶν αἰώνων.

Διότι οὐδὲν θὰ διαρρήξῃ, Κύριοι, τὴν δέσμην τῶν φιλιῶν καὶ συνεννοήσεων αἵτινες συνεδέθησαν μεταξὺ τῶν συμμάχων ἡμῶν κατὰ τὸν φρικαλέον τοῦτον πόλεμον. Οὐδεὶς τῶν λαῶν οἵτινες θὰ ὑποστηρίξωσι καὶ θὰ διεξαγάγωσι τοῦτον μέχρι τῆς νικηφόρου ἐκβάσεώς του θὰ ἐπιλάθηται ὅ,τι ὀφείλει πρὸς αὐτούς, τῶν ὁποίων θὰ εἶναι σύντροφος τῶν ὅπλων.

Ἡ Ἀμερικὴ προσκαλεῖ ἡμᾶς ἵνα ἀναγνωρίσωμεν ὅ,τι ὀφείλομεν εἰς ἀλλήλους. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπαναλάβω περὶ τούτου τοὺς λόγους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Βαῖκερ οὓς ἀπήγγειλεν ἄρτι ἀπονέμων τὰ διπλώματα εἰς τοὺς νέους ἀξιωματικοὺς τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. Ὑπέθετεν ἑκάστην τῶν χωρῶν τῶν παραμενουσῶν πιστῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς δικαιοσύνης καλουμένην ὅπως ἐκφρασθῇ περὶ τοῦ μέρους ὅπερ λαμβάνει ἐν τῷ κοινῷ ἔργῳ.

«Ἡ Ἀγγλία θὰ εἴπῃ:

Ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ τῶν σκαφῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μου· αἱ ἀπώλειαί μου εἶναι σκληραί· τὸ πνεῦμα ὅμως παραμένει εἴπερ ποτὲ σταθερόν.»

«Ἡ Ἰταλία θὰ εἴπῃ:

Κατὰ μῆκος τῶν Ἄλπεων μέχρι τοῦ Ἀσιάγο οἱ υἱοί μου ἀγωνίζονται καὶ ἀποθνήσκουσι, κρατοῦντες ὅμως πάντοτε τὰς πύλας τῶν ὀρέων κατ' ἐκείνων οἵτινες θὰ ἤθελον νὰ συντρίψωσιν ἡμᾶς.

«Καὶ ἡ Γαλλία—ἡ ὁποία θὰ εἶναι τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς, ἡ Γαλλία θὰ εἴπῃ:

«Ἰδοὺ ἐγὼ αἱμάσσουσα δι' ὅλων τῶν πόρων μου, ἡ χώρα κατέχεται ἐν μέρει, ἡ μητρικὴ γῆ ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων τὰ ἀποθανόντα τέκνα

μου. Τηροῦμεν ἔτω; τὴν κεφαλὴν ὑψηλά· εἴμεθα εἴπερ ποτὲ ἀποφασισμένοι· δὲν θὰ ἐια 'ῶσιν.»

Καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ 'Αμερική, δὲν θὰ συγκινηθῆτε ὑπὸ τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς; θὰ εἴπῃ:

«Διεπλεύσαμεν τὸν 'Ωκεανόν, λυμαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἔπραξαν πρὸ πολλοῦ ὁ Λαφαγιὲτ καὶ Ροσσαμπώ. 'Εθέσαμεν εἰς κίνησιν τὰ ἐργοστάσιά μας ἵνα προμηθεύωμεν πολεμικὸν ὑλικόν.

Πορευόμεθα καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων καὶ θὰ παραμένωμεν ἐκεῖ μέχρι τέλους:

'Υπὸ τοιούτους ὅρους, Κύριοι, ἐν συνοδίᾳ τοιούτων συμμάχων, εἰς οὕς, θὰ ἔπρεπε νὰ προσθέσωμεν πάντας τοὺς ἄλλους—τοὺς τῆς 'Ανατολῆς καὶ τῆς Δύσεως—πρὸς οὓς οὐχ' ἧττον φέρομεν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν, δυνάμεθα νὰ ἀτενίζωμεν τὸ μέλλον μετὰ βεβαιότητος· θὰ διέλθωμεν ἀναμφιβόλως ἀκόμη ὥρας πένθους καὶ θλίψεως οὐδέποτε ὅμως ἡ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἀποτελέσματος κρίσεως ὅπου ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς δυνάμεως, τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα, θὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ πνεύματα ἡμῶν.»

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑι

'Εν Λονδίνῳ ἡ 'Αμερικανικὴ ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπανηγυρίσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐξαιρετικοῦ. Εἰς τὴν Στοὰν Οὐεστμίνστερ ἐγένετο μεγάλη διαδήλωσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Λόρδου Ηράϋς. 'Εν ἀξιοσημειώτῳ λόγῳ ὁ πάλαι πρέσβυς τῆς Μ. Βρεττανίας ἐν Οὐάσιγκτων, ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν συμμάχων ἐθνῶν ἐξῆρε τὴν στενωτάτην ἕνωσιν ἥτις ὑφίσταται ἐφεξῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀγγλοσαξωνικῶν λαῶν. Εἶτα ὁ κ. Οὐΐνστων Τσέρτσιλλ προέτεινε τὴν ἀποστολὴν συγχαρητηρίου τηλεγραφήματος πρὸς τὸν πρόεδρον Οὐΐλσων καὶ τὸν ἀμερικανικὸν λαόν. 'Ομιλῶν εἶτα περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν δύο μεγάλων ἀγγλοσαξωνικῶν λαῶν εἰς τὸν πόλεμον διακηρύττει:

«Ποῖον εἶνε τὸ τίμημα, τίς ἡ ἀπροσδόκητος ἀμοιβὴ ἣν δικαιούμεθα νὰ λάβωμεν διὰ τὴν αὐθόρμητον ἀπάντησιν ἡμῶν εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου; 'Εδαφικαὶ ἀποζημιώσεις, ἐμπορικὰ πλεονεκτήματα; Ὄχι. 'Η ἀμοιβὴ ἡμῶν εἶνε τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ φρικαλέου τούτου ἀγῶνος. Εἶνε ἡ διαλλαγὴ ἡμῶν, διὰ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς 'Αμερικῆς. 'Οσονδήποτε μακρὸς καὶ ἂν γένηται ὁ ἀγών, οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ μέρος ἡμῶν ἐν τῇ νίκῃ, οὐδεμία ἀμοιβὴ θὰ ἦτο πολυτιμοτέρα δι' ἡμᾶς τῆς ὑπερτάτης ταύτης διαλλαγῆς. Αὕτη μόνη θὰ ἀποτελέσῃ δι' ἡμᾶς τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

'Εν τῇ συγκρούσει ταύτῃ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ συμβιβασμός. Πρέπει ἡ Γερμανία νὰ νικηθῇ. Πρέπει νὰ μάθῃ καὶ αἰσθανθῇ ὅτι ἡττήθη. Πρέπει ἡ ἧττα αὐτῆς νὰ ἑρμηνεύηται κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οὐδεὶς λαὸς νὰ σκεφθῇ ποτε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἔγκλημα τῆς Γερμανίας. Θὰ κρατηθῶμεν παρὰ τὸ πλευρὸν ἀλλήλων.

Πρέπει, ὅμως, ὁ γερμανικὸς λαὸς νὰ ἔχῃ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν διεκδικοῦμεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς τὰ θεμελιώδη φυσικὰ δίκαια, ἅτινα δὲν θὰ ἤμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐξασφαλίσωμεν καὶ εἰς αὐτὸν ὡσαύτως.

'Οσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν γένηται ἡ νίκη ἡμῶν, ὁ γερμανικὸς λαὸς θὰ προστατεύηται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὑπὲρ ὧν μαχόμεθα. Ὅ,τι περιλαμβάνεται ἐν τῇ διακηρύξει τῶν δικαιωμάτων θὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ αὐτός.

'Επιτραπήτω νὰ διακηρύξω σήμερον τὴν πραγματικὴν ἀδελφότητα τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς 'Αμερικῆς μέχρι οὗ τὸ ἔργον ἡμῶν συντελεσθῇ.

Οὐχὶ συμβιβασμὸς ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν σκοποῦ, οὐχὶ συμβόλαιον μετὰ τῆς ἀμεταβλήτου ἀδικίας.

'Ιδοὺ ἡ διακήρυξις οὐ μόνον τῆς ἀνεξαρτησίας ἀλλὰ καὶ τῆς διεθνοῦς ἀνεξαρτησίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

'Ο ἰατρὸς κ. Κ. Πανταζῆς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐγκατέστησε τὸ **Θεραπευτήριόν** του ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ι. Ρωσσίδου παραπλεύρως τῆς δυτικῆς εἰσόδου τῆς 'Εκκλησίας Φανερωμένης.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ

Τίθεται εἰς μειοδοσίαν ἡ περιτοίχισις τοῦ Νεκροταφείου Κυθραίας, ἔχοντος ἔκτασιν μιᾶς σκάλας τετραγωνικῆς. 'Η κατακύρωσις θὰ γίνῃ ἐν Κυθραίᾳ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Σεραγίου τὴν Κυριακὴν 1911 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἀποταθῶσι διὰ πλειοτέρας πληροφορίας εἰς τὸν Δήμαρχον Κυθραίας κ. **Ν. Καττάμην**.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΑΥΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

'Ο Αὐστριακὸς αὐτοκρατορικὸς στρατὸς ὑπέστη μεταξὺ τῆς 2)15 καὶ 11)24 'Ιουνίου εἰς τὸ 'Ιταλικὸν μέτωπον μεγάλην ἧτταν, ἥτις εἶναι τόσῳ μᾶλλον σοβαρὰ ὅσῳ διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς ταύτης ἐπιθέσεως ἐπεδιώκοντο ἀποτελέσματα τελειωτικὰ διὰ τὸν ἐν γένει πόλεμον.

Καθ' ὅλον τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως ἀπὸ τοῦ Βαλ—Δ' Ἄσσα μέχρι τῆς θαλάσσης ἡ Αὐστριακὴ διοίκησις εἶχε δώσει τὰς αὐτὰς ὁδηγίας· ἐπιθέσεις ὠθούμεναι μέχρι πυθμένος· στόχοι ἀπεριόριστοι.

Τὰ 'Αγγλικὰ στρατεύματα εἰς 'Ασιάγο εὗρον ἐπὶ αἰχμαλώτων διαταγὴν τῆς 16ης μεραρχίας (αὐστριακῆς) ἥτις ὥριζε τὸ ὡρολόγιον τῆς προόδου καὶ τῆς πορείας τῶν ἀποφρακτικῶν πυρῶν τοῦ πυροβολικοῦ. Μεταξὺ τῆς 7. 40' π. μ. καὶ τῆς 2. 55' μ. μ. αἱ ἔξοδοι πρὸς τὴν πεδιάδα ἔδει νὰ ἔχωσι καταληφθῇ. Οἱ Γάλλοι κατέσχον τὴν προκήρυξιν τοῦ στρατηγοῦ Φὸν Σορέτικ τῆς 42ας μεραρχίας δι' ἧς οὗτος διανέμει ἐκ τῶν προτέρων τοὺς πόρους τῆς Βενετίας. 'Ο Ἰταλικὸς στρατὸς κατέχει παρόμοια ἔγγραφα.

Παραθέτομεν χαρακτηριστικὰς περικοπὰς μιᾶς σημειώσεως διὰ τὴν 14ην μεραρχίαν πεζικοῦ, ἥτις προώριστο διὰ τοὺς διοικητὰς λόχων πρὸς πληροφορίαν τῶν στρατιωτῶν.

'Η προσοχὴ τῶν ἀνδρῶν θὰ ἐπιστηθῇ εἰς τὰ ἀκόλουθα:

1) 'Η μελετωμένη ἐπίθεσις πρέπει νὰ εἶναι οὐ μόνον τὸ σφοδρότατον πλῆγμα ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποφασιστικὸν καὶ τελευταῖον κτύπημα κατὰ τῶν 'Ιταλῶν. Πρέπει ἀντὶ πάσης θυσίας ν' ἀποσπάσητε ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπόφασιν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν εἰρήνην εἰ μὴ διὰ τῆς βίας. Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς νίκης. 'Οφείλομεν νὰ νικήσωμεν καὶ πρὸς τοῦτο πολεμοῦμεν.

2ον. Οἱ ἀδελφοί μας Γερμανοὶ δὲν μᾶς βοηθοῦσιν· ὀφείλομεν νὰ ὑπολογίζωμεν μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων ἡμῶν δυνάμεων. Εἷς ἐπὶ πλέον λόγος ὅπως μαχώμεθα μετὰ γενναιότητος ἵνα ἀρώμεθα τὴν νίκην καὶ εἰσδύσωμεν βαθέως εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ Αὐστριακοὶ δὲν εἶνε λοιπὸν τόσον ἀνδρεῖοι καὶ ἀνθεκτικοὶ ὅσον οἱ Γερμανοί; Πρέπει νὰ δείξωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Γερμανοὺς ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ ὡσαύτως καὶ ἡμεῖς καὶ ὅ,τι ὑπάρχει ἔτι ἐν ἡμῖν.

3ον. 'Η νίκη, ἄλλως τε, εἶνε βεβαία. 'Η στρατιωτική μας κατάστασις εἶνε λαμπρά. Οἱ πιστοὶ σύμμαχοί μας χωροῦσιν ἀπὸ νίκης εἰς νίκην. Τὸ πυροβολικόν μας εἶνε πολυάριθμον καὶ καλὸν θὰ θραύσῃ τὴν ἐχθρικὴν ἀντίστασιν. Ἔπειτα, ἐμπρὸς μεθ' ὅλης τῆς συνήθους ζέσεως ἡμῶν, ἵνα ἐπενέγκωμεν τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν εἰς τὸν ἐχθρόν, νὰ διέλθωμεν ταχέως τὴν ζώνην τοῦ πυρὸς καὶ νικήσωμεν τὸν ἐκπεπληγμένον ἐχθρόν.

4ον. Ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς νίκης ταύτης δὲν θὰ εἶνε μόνον ἡ ἐπιτυχία τῆς εἰρήνης· θὰ εἶνε ἐν πρώτοις ἡ συνάθροισις σημαντικῆς λείας καὶ ἡ πιθανότης ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ φάγωμεν ἀπὸ τῆς πείνης των. Κατὰ τὴν προέλασιν τοῦ 1917 τὰ στρατεύματα ἐρρίφθησαν ἐπὶ τὴν τροφήν, ἐμεθύσθησαν, ἐσπατάλησαν σημαντικὰς ποσότητας τροφίμων καὶ ἀντὶ νὰ δύνανται νὰ τρώγωσιν ἐπὶ μακρόν, ἔσχομεν πολὺ ὀλίγα πράγματα. Πρέπει ν' ἀποφεύγωσι τοιαύτας ἀπολανήσεις· ἔχομεν ἀνάγκην δημητριακῶν, ἄλλως, ἀπὸ τοῦ 'Ιουλίου τὰ ἐξόπισθεν δὲν θὰ μᾶς ἀνεφοδιάζωσι ἄλευρον δι' ἄρτον. Ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην στολῶν, λευχειμάτων, ὑποδημάτων. Ἔχομεν λοιπὸν ἐν πρώτοις ἀνάγκην νὰ ζήσωμεν ἀπὸ τῆς χώρας ἵνα μὴ προσφεύγωμεν εἰς τὴν μητέρα πατρίδα καὶ δεύτερον νὰ συλλέξωμεν καὶ ἔπειτα νὰ ἀποστείλωμεν πρὸς τὰ ὀπίσω ἵνα δύνωνται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν.

'Εν τέλει, ἡ διανομὴ τῆς λείας μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν θὰ γένηται μετὰ κανονικότητος. Εἶναι λοιπὸν ἀνωφελὲς ὅπως ἕκαστος στρατιώτης ἀπασχολῆται ὅπως συναθροίζῃ καὶ ἀπορρίπτῃ τὰ πυρομαχικά του ἵνα φορτωθῇ λείαν.

—'Η ἐκτέλεσις τῆς ἐπιθέσεως.

'Επίθεσις (τῇ 2)15 'Ιουνίου 1918) ἐπὶ μετώπου 150 χιλιομέτρων ἐπὶ δυσχεροῦς ἐδάφους· ὁ ὀρεινὸς τομεύς, τοῦ Βὰλ-Δ' Ἄσσα μέχρι Γκράπα, δεξιά, ἀριστερά, ἡ περιοχὴ τοῦ Πιάβε μετὰ τῶν παρομαρτούντων κινδύνων εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ καὶ μὲ τὸν ποταμὸν ὄπισθεν ἔπειτα καὶ τὰ προγεφυρώματα δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι. Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τῆς ἐπιθέσεως ἡ ἐκλεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ ἐπιτελείου. Ἵνα προωθήσωσι τὴν ἐπίθεσιν ταύτην διετέθησαν 45—45 1)2 μεραρχίαι, πλέον 7 εἰς τοὺς τομεῖς ἀδρανείας καὶ 7—8 ἐν ἐφεδρείᾳ εἰς τὰ ὄπισθεν. Οὕτω ἐζητεῖτο ἀπὸ τῶν στρατευμάτων ἀγὼν ὑπέρτερος τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Εἶχον ὑπαγορεύσει πάσας τὰς λεπτομερεῖς προφυλάξεις, αἵτινες δύνανται νὰ τηρηθῶσι μόνον ὑπὸ λίαν πειθαρχικῶν στρατευμάτων· κινήσεις νυκτεριναί, γενικὴ ἀπόκρυψις (*camouflage*) ἀπαγόρευσις οἱουδήποτε πυρός, ἀπαγόρευσις τοῦ καπνίσματος, τῆς δυνατῆς ὁμιλίας, τῆς τηλεφωνίας. 'Επωνόμασαν τὰς μεραρχίας τῆς ἐπιθέσεως, διὰ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων, καὶ ὡς οἱ Γερμανοὶ εἶχον ὀνομάσει ἐνέργειαν «Μιχαὴλ» τὴν ἐπίθεσιν τῆς 8)21 Μαρτίου, ἀπεκάλεσαν τὴν μεγάλην ἐπιχείρησιν τῶν διὰ τοῦ ὀνόματος «Ραδέτζκυ».

'Ενῷ τὰ ἐπιτελεῖα ἐπολλαπλασίαζον καὶ ἐξώγκονον τὰς προφυλάξεις, αἱ Ἰταλικαὶ καὶ συμμαχικαὶ διοικήσεις ἐμάνθανον καθ' ἑκάστην περὶ τῆς ὑποχωρήσεως λεπτομερεῖς εἰδήσεις.

Τῇ 1)14 'Ιουνίου, ἔμαθον ὅτι ἡ ἐπίθεσις θὰ ἐγίνετο τὴν ἐπιοῦσαν· ἔμαθον μάλιστα καὶ τὴν ἀκριβῆ ὥραν τῆς ἐξορμήσεως. Αἱ ἀναγκαῖαι προφυλάξεις ἐδύναντο νὰ ληφθῶσιν. Μάτην τὰ τάγματα ἐπιθέσεως ἐβάδισαν εἰς ἔφοδον μετὰ θάρρους τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν. Εἰς τὸν τομέα 'Ασιάγκο εἶδον ἓξ κύματα θραυσθέντα διαδοχικῶς πρὸ τῶν χαρακωμάτων ἡμῶν καὶ ἐξαφανιζόμενα.

Εἶχον εἰπεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους ὅτι πάντα τὰ προσκόμματα θὰ ἦσαν κατεστραμμένα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ των, ὅτι θὰ ἤρκει δι' αὐτὰ νὰ προελάσουν μετὰ ἀποφάσεως· καὶ δὲν εἶχε καταστραφῇ τίποτε, οὔτε τὰ δίκτυα οὔτε οἱ ὑπερασπισταὶ τῶν προσβληθέντων χαρακωμάτων. Εὐθὺς εὑρέθησαν ἐνώπιον καταστροφῆς. 'Η κατάστασίς των ὑπάρχει ἐν τῷ δελτίῳ τούτῳ τοῦ διοικητοῦ ἑνὸς λόχου ἐφόδου τῆς 42ας μεραρχίας, δελτίῳ, ὅπερ κατεσχέθη ὑφ' ὑμῶν μετὰ τοῦ κομιστοῦ του. «Διὰ τὴν βολὴν τοῦ πυροβολικοῦ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποκαταστήσω σύνδεσμον μετὰ τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς. 'Εφθάσαμεν εἰς κοιλάδα ἀνατολικῶς τῆς ὁδοῦ Πέρδικο Τούρτση. 'Εκεῖ συνηντήσαμεν τὸ 28ον σύνταγμα. Τοῦτο, ὡσαύτως, δὲν εἶχεν οὐδένα δεσμὸν οὔτε μετὰ τοῦ δεξιοῦ οὔτε μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ.

«Οἱ ἄνδρες εἶνε ἄνευ ἄρτου, διότι, χθὲς δὲν ἐλάβομεν ἀνεφοδιασμόν».

Οὕτως, αἱ δοθεῖσαι διαταγαὶ πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀπεριορίστου ἐπιτυχίας ἐστρέφοντο κατὰ τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθησαν. Εἶπον εἰς τὸν στρατὸν τοῦτον: Θὰ ἔχετε τροφὰς διὰ δύο μόνον ἡμέρας, διότι θὰ εὕρητε εἰς τὴν Ἰταλικὴν πεδιάδα, ὅσης ἔχετε ἀνάγκην, καὶ ὁ στρατὸς περιεστρέφετο ἐπὶ τόπου χωρὶς νὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ. 'Επὶ τοῦ Πιάβε ἦσαν χείρονα τὰ πράγματα, διότι ἡ πλήμμυρα τοῦ ποταμοῦ προσετέθη εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἀντεπιθέσεις ἵνα ἐπιβαρύνῃ τὴν θέσιν τῶν ἐπιτιθεμένων.

'Αφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις ἐπὶ μετώπου τόσον ἀχανοῦς, μετὰ τόσον μεγάλων σχεδίων, ἀπέτυχε κατὰ τὰς πρώτας μάχας καὶ μετεβάλλετο εἰς ὑποχώρησιν, ἀρξαμένην τῇ 8)21 'Ιουνίου καὶ ἀνακαλυφθεῖσαν καὶ συντελεσθεῖσαν τῇ 10)23 ἰδίου, ἀπέβαινε διὰ τὴν 'Ιταλίαν ἀληθὴς νίκη καὶ διὰ τὴν Συνεννόησιν λαμπρὰ ἐπιτυχία. 'Η «*Idea Nazionale*» τῆς 11)24 'Ιουνίου ἔγραψε:

«Ὑπῆρξεν αὕτη πλῆγμα τρομερόν, τὸ τρομερώτατον ἐν τῷ πολέμῳ. Ὑπερέβαλε κατὰ τὴν ἔντασιν τοῦ μετώπου ἐπιθέσεως καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὄγκων, τὰ ἰσχυρότατα πλήγματα τῆς Γερμανίας ἐν Γαλλίᾳ. 'Η μάχη τῆς 'Αμιέννης, ἥτις παρουσίαζε μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης τὴν μεγίστην προσπάθειαν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ, διεξήχθη ἐπὶ μετώπου 80 χιλιομ. ὑπὸ ὄγκου πλήγματος καὶ χειρισμοῦ 80 μεραρχιῶν. 'Η μάχη μεταξὺ Βρέντα καὶ Πιάβε κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐξειλίχθη ἐπὶ μέτωπον ἐπιθέσεως 150 χιλιομ. ὑπὸ 50 Αὐστριακῶν μεραρχιῶν. 'Αλλ' ἑκάστη μεραρχία Αὐστριακὴ περιλαμβάνει 12,000 ἄνδρας, ἐνῷ αἱ Γερμανικαὶ μεραρχίαι περιλαμβάνουσιν 9,000 περίπου· προκύπτει ἐκ τούτου ὅτι οἱ χρησιμοποιηθέντες ὄγκοι ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ὅπως διασπάσῃ τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ὑπερβαίνουσιν ὡς γραμμικὴ ἀνάπτυξις καὶ πυκνότης εἰς ἄνδρας τὴν μεγίστην γερμανικὴν προσπάθειαν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου...

'Η διπλωματικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς ἐπιτυχίας.

Τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην ἔνιαι Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δὲν παρέλιπον νὰ ἐκμεταλλευθῶσι διπλωματικῶς. 'Απὸ τῆς 10)23 'Ιουλίου ἡ «*Resto del Carlino*» ἔγραψε:

«Θέλοντες ἢ μή, φίλοι καὶ ἐχθροὶ ἔχουσι σήμερον τὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν νικηφόρον Ἰταλίαν κατὰ ξηρὰν καὶ διὰ θαλάσσης, καί, μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ γοήτρου αὐτῆς, αὐξάνει αὐτομάτως καὶ τὸ πολιτικὸν γόητρόν της.

«Τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ἅπαξ ἔτι τὴν στοιχειώδη ταύτην ἀλήθειαν ὅτι, ἔναντι ἐχθρῶν καὶ φίλων τὸ κάλλιτερον διπλωματικὸν ἐπιχείρημα εἶναι πάντοτε, παρὰ τὰ ἰδεολογικὰ ὄργια τῶν αἰθερίων δικαιωμάτων ἐκ τῶν προτέρων, καλὴ καὶ στερεὰ ἐπίδειξις δυνάμεως ἐκ τῶν ὑστέρων.........

Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς διανομῆς, αἱ κροατικαὶ ὀρέξεις θὰ κατέλθωσι δι' ὅλων τῶν διαβάσεων τῶν Διναρικῶν Ἄλπεων ἐπὶ τῆς καταβληθείσης ἄγρας καὶ θὰ μηχανευθῶσιν ὅπως ἀφαιρέσωσιν ἡμᾶς τὴν μερίδα τὴν ὁποίαν θὰ κατακτήσωμεν διὰ τῆς δυνάμεως ἡμῶν καὶ ἐπληρώσαμεν ἑκατοντάκις. Αἴ λοιπόν! καὶ σήμερον ἡ παραχάραξις δὲν πρέπει νὰ γένηται ἀνεκτή, ἡ ὑπεξαίρεσις ἥτις παρασκευάζεται δὲν θὰ γίνῃ πλέον. Ὡς πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Συμμαχίας εἶνε ἐπάναγκες ὅπως ἡ 'Ιταλία ἐπισύρῃ ἐν τέλει τῆς σημαντικῆς συμβολῆς ἣν ἔδωκεν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τὴν ἀνάλογον ἀναγνώρισιν συγκεκριμένην καὶ ἀσφαλῆ τοῦ δικαιώματος αὐτῆς, ὅλου τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος δικαιώματος, τὸ ὁποῖον θὰ ὤφειλε ν' ἀπαιτήσῃ σταθερῶς καὶ λάβῃ ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰσόδου της εἰς τὸν πόλεμον δι' ἐλευθέρας καὶ εὐσυνειδήτου βουλήσεως αὐτῆς...

'Η νικηφόρος 'Ιταλία ἐν τῇ 'Αδριατικῇ καὶ ἐπὶ τοῦ Πιάβε δύναται καὶ ὀφείλει σήμερον, καὶ τοῦτο ἐν τῷ συμφέροντι πάντων, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ ἔναντι τῶν Συμμάχων αὐτῶν.»

Τῇ 18)1 'Ιουλίου ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἔγραψε: «'Ενῷ οἱ διάφοροι Κροάται τοῦ κ. Τούμπιτς ἠγόρευον ἐν Ρώμῃ κατὰ τῆς Αὐστρίας, τὰ κροατικὰ συντάγματα, οἱ ζουγγουσλάοι, ἐμάχοντο ἀγρίως—ὡς τὸ ἐσημείωσεν αὐστριακὸν ἀνακοινωθὲν καὶ ἀμεσώτερον ἐν δελτίῳ τοῦ Διὰζ (Ἰταλοῦ ἀρχιστρατήγου)—ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας, δηλ. ὑπὲρ τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν, καθ' ἡμῶν, δηλ. κατὰ τῆς Συνεννοήσεως». «Ἡ τελευταία νίκη τῆς Συνεννοήσεως πρὸ τοῦ Βρὲστ Λιτόβσκ, τοῦ Καπορέττο, τοῦ Σαὶν-Καντὲν καὶ τῆς Σιεμὲν-δὲ-Δὰμ ὑπῆρξεν ἡ ἰταλικὴ νίκη τῆς Βαϊνσίτζα· ἡ πρώτη, μετὰ τὴν ἀπαισίαν ταύτην περίοδον εἶναι ἡ ἰταλικὴ νίκη. Λοιπόν, ἂν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διπλωματία ἐν πολέμῳ, τὸ καθῆκόν της εἶνε νὰ προσδώσῃ τὴν ἀξίαν καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν νίκην ταύτην. Θὰ ἴδωμεν ἂν ὑπάρχῃ Ἰταλικὴ διπλωματία καὶ ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ διεκδικήσῃ σήμερον ὑπὲρ τῆς νικηφόρου 'Ιταλίας τὴν θέσιν ἥτις τῇ ἀνήκει ἐν τῇ διευθύνσει τῆς Συμμαχίας καὶ ἀποκαταστήσῃ ἐπὶ βάσεων στερεῶν, οὐ μόνον τὸ δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τῆς 'Αδριατικῆς ὅπερ εἶνε ἐκτὸς συζητήσεως, ὡς εἶπεν ὁ λόρδος Βάλφουρ, ἀλλὰ τὸ μεσογειακὸν καὶ ἀποικιακόν, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε πολὺ παρεγνωρίσθη καὶ διὰ τὸ ὁποῖον, ἐπὶ πᾶσιν, ἡ 'Ιταλία ἀπεδύθη εἰς τὸν πόλεμον».

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Αἱ ἐκλογικαὶ μέθοδοι τῆς παραχαράξεως τῆς κοινῆς γνώμης ἐξακολουθοῦσι τώρα ἐφαρμοζόμεναι καὶ διὰ τὴν ποιμαντορικὴν περιοδίαν τοῦ ἐλέῳ συγγενικῷ, καλογηρικῷ καὶ τοῦ 'Αγ. Γεωργίου ἀπὸ Σαλαμῖνος Μητροπολίτου Κιτίου κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ, καὶ ὁσάκις γένηται οὗτος ἀνεκτὸς παρά τινι κοινότητι—συνοδευόμενος πάντοτε καὶ ὑπὸ τῶν κοπελιῶν—διατυμπανίζουσι πανηγυρικὰς δῆθεν ὑποδοχὰς καὶ θερμὰ χειροφιλήματα

Κατὰ σύμπτωσιν παρευρέθην εἰς 'Ορόκλινην τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ὅπου μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν ὁ ἐν λόγῳ ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν κοπελιῶν.

Καίτοι εἶχε προαγγείλει τὴν ἐπίσκεψίν του οἱ χωρικοὶ ἀπῆλθον τῇ ἐπιούσῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ παρέμειναν οἱ γεροντότεροι καὶ τινες γυναῖκες μετὰ 5—6 παίδων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. Καὶ τοὺς ὀλίγους τούτους εὗρεν ὁ 'Αρχιερεὺς ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ, οἵτινες ἅμα τῇ ἀπολύσει ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

'Εν τῷ καφενείῳ τὰ κοπέλια διηρέθιζον τοὺς ὀλίγους θαμῶνας λέγοντες ὅτι «ἤθελαν δὲν ἤθελαν οἱ 'Ορoκλινιῶτες, ἐφεράν τους τὸν Δεσπότη.» 'Η ἀπάντησις τῶν χωρικῶν ἦτο τραχεῖα καὶ πολὺ δηκτική, καὶ μικροῦ δεῖν συνέβαινε συμπλοκή, προληφθεῖσα διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ καλοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου.

Εἰς Λειβάδεια τελεῖται πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 'Αγ. Παρασκευῆς καὶ ἔθος ἀνέκαθεν ὑπάρχει νὰ ἱερουργῇ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ὁ 'Αρχιερεύς. Τὸ ἔθιμον τοῦτο κατήργησε τὸ π. ἔτος ὁ πρώην Μητροπολίτης Κιτίου καὶ ἤδη ἐπιβάτης τῆς Μητροπόλεως 'Αθηνῶν.

Οἱ Λειβαδιῶτες οὔτε τὸν πρώην οὔτε τὸν νῦν Μητροπολίτην ἔχουσιν ἐν τιμῇ, προτιμῶντες τὴν ἱερουργίαν τοῦ ἁπλοῦ ἀλλὰ Χριστιανοῦ ἐφημερίου των.

'Επειδὴ ὅμως πρὸ ἡμερῶν διάφοροι ἐκυκλοφόρουν φῆμαι ἐκ τοῦ κύκλου τῶν παρασίτων τῆς Μητροπόλεως περὶ ἐπισκέψεως καὶ ἱερουργίας τοῦ Μητροπολίτου, κομίζοντος, ὡς ὑπέσχετο, καὶ τὸν κλάδον ἐλαίας, ἐξενίσθησαν οὐχὶ δυσαρέστως ὅτι δὲν προσῆλθε καὶ ἀπρόσκλητος ἔστω, ὡς ἔπραξε διὰ τὴν 'Ορόκλινην.

Ἄλλοτε ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μητροπολίτου προεμηνύετο εἰς τὰς κοινότητας ὑπὸ τοῦ προηγουμένου μαγείρου, τώρα προμηνύεται ὑπό τινος ἐκ Λάρνακος ἀδελφοῦ Π. Χ'' Λοΐζῆ, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ παρασιτῶν ἐν τῇ Μητροπόλει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἐκλογῶν.

Περιοδεύων.

Ο ΕΠΙΒΑΤΗΣ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙ ΚΛΗΡΟΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

'Εν τῇ Παρισινῇ γαλλικῇ «'Εφημερίδι τῶν Συζητήσεων» τῆς 21)4 'Ιουνίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τύπον ἀνταποκρίσεως τοῦ ἐν 'Αθήναις ἀντιπροσώπου αὐτῆς Ch. Frégier δημοσιεύεται σχοινοτενὴς αὐτορεκλάμα τοῦ μεγαλομανοῦς τούτου κληρικοῦ ἐν ᾗ κατὰ τὸν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον ὑβρίζει καὶ συκοφαντεῖ τόν τε 'Ι. κλῆρον καὶ τὴν 'Εκκλησίαν τῆς 'Ελλάδος ἵνα παραστήσῃ ἑαυτὸν ὡς θεόπεμπτον μεταρρυθμιστὴν καὶ ἐπὶ πλέον ἀξιοῖ ὁ ἄνθρωπος δι' ἑαυτὸν καὶ δεινότητα πολιτικὴν καὶ περίνοιαν διπλωμάτου, δι' ὃ ἄρχεται τῆς καθ' ὑπαγόρευσιν ἢ αὐτογράφου ρεκλάμας του οὕτως:

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΗΣ

«'Ο διορισμὸς τοῦ Σεβ. Μελετίου Μεταξάκη εἰς τὸ ἀξίωμα Μητροπολίτου 'Αθηνῶν, ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοκεφάλου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ὑπερβαίνει τὴν σημασίαν ἁπλοῦ συμβεβηκότος 'Εκκλησιαστικοῦ. Αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐγένετο, ὡς καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ νέου μητροπολίτου προσδίδουσιν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦτον κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν ἐνδιαφέρον ἐφ' οὗ ἁρμόζει νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχήν.....»

Ποζάρει εὐθὺς ἀμέσως ὡς πάπας Λέων ΙΓ' καὶ πρὸς ἐξαρσιν τῆς ἀντιθέσεως μετὰ χαιρεκακίας καταγγέλλει τὸν Σεβ. Μητροπολίτην 'Αθηνῶν κύριον Θεόκλητον ὑπόδειγμα χριστιανικωτάτου ἀρχιερέως καὶ πατριώτου ἐπὶ Κωνσταντινοφιλίᾳ καὶ φιλογερμανισμῷ καὶ μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ χαιρεκακίας ἀπαριθμεῖ τὰς καταδίκας τούτου τε καὶ δέκα ἄλλων ἀρχιερέων.

Πάντοτε τῆς συνειδήσεως τοῦ κληρικοῦ τούτου κυριαρχεῖ τὸ ἐ γ ὼ καὶ ἡ ἐγωπάθειά του πληροῖ καὶ τὰς σκέψεις καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, δι' ὃ ἐπανέρχεται πάντοτε εἰς ἑαυτὸν καὶ γράφει:

«'Ο Σεβ. Μελέτιος Μεταξάκης ἐκλήθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ περιστάσεις δυσχερεῖς. 'Ο προκάτοχός του Σεβ. Θεόκλητος, μετὰ αἰσθημάτων καθαρῶς κωνσταντινικῶν, εἶχεν ἀφήσει τὸν κλῆρον νὰ λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας. Εἰς πολλὰ μέρη ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς ἐγένοντο ἐπίκουροι τῶν ἐπιστράτων καὶ τῶν πρακτόρων τῆς γερμανοβασιλικῆς προπαγάνδας· αὐτὰ τὰ μοναστήρια εἶχον χρησιμεύσει συχνὰ ὡς κέντρα κατασκοπίας. 'Η στάσις αὕτη τοῦ κλήρου ὀφειλομένη τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου οὐχὶ εἰς πεποιθήσεις ἀλλ' εἰς τὴν δουλοφροσύνην, τὴν φιλοδοξίαν, τὴν φιληδονίαν, ἀπεκάλυψε παρὰ τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ μοναδικὴν κατάπτωσιν χαρακτῆρος.

('Εντούτοις ἂν ὁ ἐπιβάτης ἦτο ἐπιδεκτικὸς θὰ ὠφελεῖτο πολὺ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ εὐθαρσοῦς χαρακτῆρος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεοκλήτου, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ρέει αἷμα Σουλιωτικὸν καὶ ἔδειξεν ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ὑπέροχον εἰκόνα τοῦ Σαμουὴλ εἰς τὸ Κοῦγκι).

Καὶ ἀμέσως πάλιν ἐπανέρχεται εἰς ἑαυτὸν ἐπαγόμενος.

«'Ο Σεβ. Μελέτιος Μεταξάκης, ἐφ' ὃν ἔλαχεν ἡ ἐκλογὴ τῆς 'Ι Συνόδου καὶ κυβερνήσεως εἶνε πρόσωπον γνωστὸν εἰς τὸν ὀρθόδοξον κόσμον. Καίτοι τὸ στάδιόν του μέχρι τοῦδε ἐξειλέχθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἀνατολικῶν 'Εκκλησιῶν ἐν Συρίᾳ, ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ἐν Κύπρῳ, ἡ ἐνέργειά του, ἡ δραστηριότης του καὶ ὁ ζῆλός του ἐπεξέτειναν τὴν φήμην του καθ' ἅπασαν τὴν 'Ελληνικὴν 'Εκκλησίαν. Καγκελλάριος τοῦ Πατριαρχείου 'Ιεροσολύμων. . . . .
Μητροπολίτης Λάρνακος, διεδραμάτισε πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς αὐτοκεφάλου Κυπρ. 'Εκκλησίας . . . . . . καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κ)πόλεως τῷ 1913 τὸ ὄνομά του εἶχε προβληθῇ . . . .
(ὑπὸ ἑνὸς μόνου λαϊκοῦ ἀντιπροσώπου, τοῦ κ. Βαμβακᾶ καὶ παρέρχεται ἐν σιγῇ τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου). 'Ο 'Αρχιερεὺς ὅστις, ὃν ἡ 'Ελληνικὴ ἐθνότης ἐδέησε νὰ συμβουλευθῇ τῇ προτεραίᾳ τοῦ διορισμοῦ του, φέρει λοιπὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος διανοητικότητα σχηματισθεῖσαν οὐχὶ ἐν τῷ **οὐτιδανῷ περιβάλλοντι** τῆς 'Εκκλησίας ταύτης, ἀπὸ μακροῦ συνεπτυγμένης ἀφ' ἑαυτήν.....

Εἰς τὴν κατάπτωσιν ταύτην τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος θεωρουμένου ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, ἀνταποκρίνεται, ἡ τῶν μελῶν τοῦ κλήρου.

'Επὶ τῶν ἱερέων βαρύνει τὸ αἶσχος τῆς ἀμαθείας.

«Αἱ μοναὶ δὲν εἶναι πλέον κατοικητήρια τῶν λαβόντων παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰδικὴν χάριν, οὔτε καταφύγιον τῶν τρωθέντων ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου. Δὲν εἶναι πλέον οἶκοι τελειώσεως διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μελέτης. Δὲν εἶναι πλέον ἑστίαι ζήλου ἀποστολικοῦ, οὔτε καθιδρύματα θεολογικῶν σπουδῶν, οὔτε ἐργαστήρια τεχνῶν, οὔτε κέντρα πολλαπλασιασμοῦ καὶ διαδόσεως χρησίμων.

'Η κοινωνία δικαίως διακηρύττει ὅτι δὲν βλέπει σήμερον τὴν χρησιμότητα τῶν μοναστηρίων καὶ τὸ Κράτος ἀπαιτεῖ δικαίως ὅπως μὴ θάπτωνται ἐκεῖ δυνάμεις ζῶσαι ἐπὶ βλάβῃ τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν παραγωγικῶν κλάδων τοῦ δένδρου τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.»

(Σημειωτέον ὅτι τὰ τῶν Μονῶν ἐν 'Ελλάδι ἔχουσι διαρρυθμισθῇ διὰ νόμων οὕτως ὥστε οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ ἐπιθεωρῶνται καὶ ἐξελέγχωνται οἱ ἀπολογισμοὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν, καὶ τὰ περισσεύματα νὰ διατίθενται ὑπὲρ τῆς δημ. Παιδείας καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ κλήρου.

Αἱ Μοναὶ ἐν 'Ελλάδι ἐρημοῦνται ὁσημέραι μοναχῶν καὶ ὅσα λέγει καὶ γράφει ὁ ἐγκάθετος 'Επιβάτης εἶναι μόνον πρὸς ἐξόγκωσιν τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν ὕβρεων του κατὰ τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος πρὸς ἔξαρσιν τῆς προσωπικότητός του· ἐντούτοις ἐν Κύπρῳ ἄλλως ὅλως ἐπολιτεύετο πρὸς τὰς Μονὰς καὶ τοὺς μοναχούς.)

'Εφόσον ἐπικρίσεις τοιαῦται, ὁσονδήποτε αὐστηραὶ καὶ δριμεῖαι, δημοσιεύονται ἐν τῷ ἑλλην. τύπῳ—καὶ ἄδικοι καὶ ὑπερβολικαὶ ἐὰν γένωνται—σκοποῦσι πάντως νὰ προκαλέσωσι τὸ διαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν κλήρου καὶ λαοῦ πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ· τίνα σκοπὸν ὅμως ἔχει ἡ δημοσίευσις τοιούτων διαβολῶν αὐτόχρημα καὶ συκοφαντιῶν καθ' ὅλης τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἐν τῷ ξένῳ τύπῳ; τίνα ἄλλην εἰμὴ τὴν χλεύην, τὴν καταφρόνησιν καὶ τὴν χαιρεκακίαν τῶν ξένων κατὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς 'Εκκλησίας ἡμῶν;

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς **«'Εφημ. τῶν Συζητήσεων»** *κατὰ τὰ δύο τρίτα εἶναι ἀθεϊσταὶ καὶ θὰ κινήσωσι τὴν κεφαλὴν περιφρονητικῶς ἐνισχυόμενοι ἐν τῷ ἀθεϊσμῷ αὐτῶν, ὅσοι δὲ εἶναι κληρικόφρονες θὰ γελάσωσι σαρδόνειον εἰς βάρος τῆς Σχισματικῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας καὶ ὁ Λενὺ Κοσσὲν ἔνθερμος καὶ ἄγρυπνος ἡγέτης τῆς καθολικῆς προπαγάνδας παρὰ ταῖς 'Ορθοδόξοις 'Εκκλησίαις ἐν 'Ανατολῇ θὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὴν δι' ἑνὸς ἰσχυροτάτου ἐπιχειρήματος ἵνα παρασύρῃ αὕτη τοὺς 'Ορθοδόξους ἐν 'Ανατολῇ μακρὰν τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας ἣν αὐτὸς ὁ* **Μητροπολίτης 'Αθηνῶν** *καταγγέλλει καὶ περιγράφει διὰ τῶν ζοφερωτάτων χρωμάτων.*

'Ιδοὺ ποῦ παραφέρει ἡ μεγαλομανία τὸν πολὺ γνωστὸν παρ' ἡμῖν δοξομανῆ τοῦτον κληρικόν, ὃν αἱ ἁμαρτίαι τοῦ Γένους ἡμῶν ἤγαγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὰ διαγραφόμενα μεταρρυθμιστικὰ σχέδιά του, ἅτινα προδίδουσιν ἐπίτασιν τῆς ζητωφημίας καὶ τῆς δοξομα-

νίας τοῦ ἐκκεντρικοῦ τούτου πολιτικοκληρικοῦ, φοβούμεθα ὅμως ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς του εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὰς κοινότητας θὰ γένηται πρόξενος βλάβης ἐθνικῆς.

Μεταβαίνει ἐκεῖ βεβαίως μᾶλλον πρὸς κομματικοὺς ἢ Ἐκκλησιαστικοὺς σκοπούς· ἂν ὅμως θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα γράφει ἐν τῇ εἰρημένῃ γαλλικῇ ἐφημερίδι, θὰ σκανδαλίσῃ τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα αὐτῶν.

Ἰδοὺ πῶς διαγράφει τὴν ἐπιβεβλημένην ἀποστολὴν τοῦ διορισθησομένου Ἐπισκόπου ἐν Ἀμερικῇ:

«Ὁ Ἐπίσκοπος οὗτος οὐ μόνον θὰ ἐργάζεται ὅπως διατηρῇ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς ἐν τῇ πατροπαραδότῳ πίστει καὶ ἐν ταῖς ἐθνικαῖς παραδόσεσι, θὰ συμβάλλεται ὡσαύτως ὅπως γνωρισθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς ἥτις, ὡς καὶ ἡ τῆς Ἀγγλίας, πλειστάκις ἐξεδήλωσε τὴν ἐκτίμησιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἑνωθῇ μετ' αὐτῆς.»

Τείνει, δηλαδή, ἀσυναισθήτως βεβαίως, νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανικῆς προπαγάνδας παρὰ ταῖς Ἑλληνικαῖς κοινότησιν ἐν Ἀμερικῇ, τῆς προπαγάνδας ἐκείνης, ἥτις διαπλέει ὠκεανοὺς καὶ ὑπερβαίνει ὄρη ἵνα σαγηνεύσῃ τοὺς Ὀρθοδόξους τῆς Ἀνατολῆς.

Πρὸς τοιαύτην ἀποστολὴν κατάλληλα τοῦ Ἐπιβάτου ὄργανα θὰ ἦσαν οἱ γνωστοὶ παρ' ἡμῖν Τεκνόπουλος καὶ Κολεσσίδης.

Ἂς εὐχώμεθα διὰ τοῦτο ὡς ταχίστην τὴν νίκην τῶν Συμμάχων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν, ἵνα καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλαγῇ τοιούτων μεταρρυθμιστῶν.

Ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου καὶ ἰδίᾳ ὁ τῆς Μητροπόλεως Κιτίου κάλλιστα ἐγνώρισε καὶ ἐξετίμησεν αὐτόν· οὐχ' ἧττον ὁ Ἐπιβάτης τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ἐξακολουθεῖ ἐπηρεάζων καὶ τὰ ἡμέτερα ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ αἱ βδελυρίαι τῆς τελευταίας Μητροπολ. Ἐκλογῆς τὴν ἐνθάρρυνσιν εἶχον παρ' αὐτοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΟΡΦΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1918-1919

Ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους λειτουργοῦσα Ἑλληνικὴ Σχολὴ Μόρφου εἰσέρχεται εἰς τὸ Β' ἔτος τοῦ βίου της.

Σκοπὸς αὐτῆς ἡ καλλιέργεια καὶ πρακτικοποίησις τῶν γνώσεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῶν τροφίμων αὐτῆς δι' εὐρυτέραν κλασσικὴν ἢ πρακτικὴν παίδευσιν.

Τάξεις δύο, μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τῶν ἐν Κύπρῳ Γυμνασίων μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ξένας γλώσσας καὶ τὰ Γεωργικά.

Οἴκημα εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς κωμοπόλεως Μόρφου, ἀνώγεων, μὲ μεγάλα εὐάερα καὶ εὐήλια δωμάτια.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταὶ ἐσωτερικοὶ ἐκ τῶν χωρίων εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τῆς Σχολῆς. Δίδακτρα μετριώτατα.

Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς ἐπιτροπείας κ.

Θ. Ἰωαννίδην
Μόρφου.

ΟΙΝΟΙ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ

Διαρκὴς παρακαταθήκη τῶν ἠγγυημένων οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων τοῦ ἐν Λεμεσῷ Ἐργοστασίου ΚΟΥΜΟΥΝΑΡΗ παρὰ τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ κ. **Γεωργ. Φιλίππου.** *Στοὰ Φανερωμένης.*

Ποιότης ἔκτακτος, ἠγγυημένη καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Λευκωσίας συνεπλήρωσε χθὲς τὸ προσωπικὸν τῆς κατωτέρας παιδείας καὶ κατήρτισε τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς διὰ τὸ σχολ. ἔτος 1918—19.

Τὴν Δίδα Κρυσταλλίαν Δ. Πετρίδου ἐκ τῶν ἐπιτυχουσῶν ἐν τῷ περυσινῷ διαγωνισμῷ προήγαγεν ἐκ τοῦ Νηπιαγωγείου Φανερωμένης εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν αὐτῆς διώρισε τὴν Δίδα Μαρίαν Καρατζᾶ ἀριστοβάθμιον.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς κατωτέρας παιδείας ἀνῆλθεν εἰς £2729 ἔναντι τῶν περυσινῶν £2119 εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ διατεθέντα περισσεύματα ἐκ τῆς Μέσης παιδείας ὡς πολεμικὸν ἐπίδομα εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων.

ΚΑΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Φαίνεται ὅτι τὴν Κυβέρνησιν παραπλανῶσιν ἐνίοτε σύμβουλοι οὐχὶ ἀγαθοί, οἵτινες γίνονται οὕτω πρόξενοι κοινῆς βλάβης καὶ ζημίας.

Λέγεται ὅτι ὡς δικαιολογία τῆς δρακοντείου κατὰ τῆς καπνοκαλλιεργείας διαταγῆς τοῦ Ἁρμοστοῦ ἐτέθη ἡ ἀνὰ τὴν Μεσαορίαν ὕπαρξις ἀθερίστων ἐκτάσεων καὶ πολλῶν δεμάτων ἀνὰ τοὺς ἀγρούς.

Τοῦτο ὅμως συμβαίνει σχεδὸν κατὰ πάντα τὰ γεωργικὰ ἔτη ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ τῆς Νήσου, πρὸς ἐξοικονόμησιν ἡμερομισθίων ἢ καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῶν γαιῶν.

Οὐδέποτε ὅμως ἀφίνονται νὰ καταστραφῶσιν. Ἐν Ἀθηαίνῳ ἐγένετο ἐξαιρετικὴ ἡ εὐφορία, ἐσπάρησαν δὲ μεγάλαι ἐκτάσεις καὶ τὰ σιτηρὰ πάντα ἐθερίσθησαν καὶ ἠλωνίσθησαν, σύναμα δὲ ὑπάρχουσι καὶ 300 σκάλες καπνοφυτεῖαι, καὶ ἡ καλλιέργεια τούτων οὐδόλως παρεκώλυσε τὰς ἄλλας γεωργικὰς ἐργασίας.

Ἡ κυβέρνησις φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τοὺς Κυπρίους γεωργούς, καὶ ἐργάτας ἐν γένει, ὡς ἀγνοοῦσιν αὐτοὺς καὶ πολλοὶ ἐγχώριοι, καὶ θεωρεῖ τούτους βραδεῖς κα' ὀκνηρούς.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶνε ἐργάται εὐσυνείδητοι ὁσάκις ἐργάζωνται ἐπὶ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ· ὅταν ὅμως ἐργάζωνται κατ' ἀποκοπὴν (καπάλη) πρὸς ἴδιον ὄφελος μεταβάλλονται εἰς τιτᾶνας. Πρόχειρον καὶ χαρακτηριστικὸν παράδειγμα πρόκειται ἡ κατασκευὴ τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων καὶ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ὁ Κύπριος γεωργὸς οὐδὲν ἀφίνει νὰ ἀπολεσθῇ ἐκ τῶν κόπων καὶ τῶν δαπανῶν του, καὶ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ὅλα τὰ ἔργα του, μεταβάλλων καὶ τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας καὶ ἐπιβάλλων ἐργασίαν καὶ εἰς τὰ νήπιά του. Οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ θὰ παραβλάψῃ καὶ κατ' ἐλάχιστον τὴν γεωργίαν.

Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ πεισθῇ περὶ τούτου, ἀποκρούουσα συμβουλὰς ἐνίοτε κακοβούλους καὶ φθονεράς· ἡ καπνοκαλλιέργεια παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν πρὸς ταχεῖαν καὶ αὐτόματον, ὡς εἰπεῖν, ἀπαλλαγὴν τῶν ὀφειλετῶν γεωργῶν ἀπὸ τῶν χρεῶν καὶ ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τῶν δανειστῶν αὐτῶν.

Ἀπὸ τοῦδε ἂς ὁρίσῃ τὸ ποσοστὸν ἐκ τῶν γαιῶν ἑκάστου γεωργοῦ—μόνον γεωργοῦ τὸ ἐπάγγελμα—πρὸς καλλιέργειαν καπνοῦ, μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι οὐδεὶς θὰ τεθῇ κατὰ τὴν καλλιέργειαν περιορισμός, ἵνα οἱ γεωργοὶ κανονίσουν τὰς ἐργασίας των ἀπὸ τοῦδε, ὥστε καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν καπνοκαλλιέργειαν νὰ διεξαγάγωσιν ἐξίσου καλῶς καὶ ἐπιτυχῶς.

Τοῦτο θὰ ἐπισύρῃ τὴν ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην τοῦ τόπου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αὐτὴ θὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ τὸν τόπον τοῦτον ἀπηλλαγμένον τῆς τοκογλυφίας καὶ τῆς δουλοπαροικίας τῶν γεωργῶν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τὴν ἀστυνομίαν ἐλάχιστα νομίζομεν ἐνοχλοῦσιν οἱ πολῖται, χάρις εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν παρ' ἡμῖν ἐγκράτειαν καὶ νηφαλιότητα παρὰ τῷ πολλῷ πλήθει.

Καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν ἐπικρατεῖ πλήρης ἀσφάλεια καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη οὐδεμία ἐγένετο κλοπὴ σοβαρά.

Δύναται διὰ τοῦτο ἡ προσοχὴ τῆς ἀστυνομίας νὰ στραφῇ ἐπὶ τοὺς ἀγυιόπαιδας, οἵτινες, ἂν ἀφεθῶσιν ἀνεπιτήρητοι κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν των θὰ ἀποβῶσιν αὔριον ἢ κακοποιοὶ ἢ ἄχρηστοι πολῖται.

Πολὺ συχνὰ καθ' ὁδὸν καὶ εἰς ἄλλα κεντρικὰ μέρη, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ περιβόλῳ τοῦ Κινηματογράφου θεῶνται ἀγυιόπαιδες ἡλικίας 10 μέχρι 14 ἐτῶν καπνίζοντες ἀναιδῶς. Πόσον ὀλεθρία εἶναι ἡ ἐπίδρασις τοῦ καπνοῦ εἰς τὴν ὑγείαν τῆς ἡλικίας ταύτης δὲν ἀγνοοῦσιν οἱ διευθύνοντες τὰ τῆς ἀστυνομίας, πόσα δὲ ἄλλα κακοήθη ἐπακόλουθα συνεπάγεται τὸ κάπνισμα ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ, καὶ τοῦτο βεβαίως φαντάζονται, ὥστε νὰ θεωρήσωσιν οὗτοι καθῆκον νὰ καταδιώκωσιν πάντα ἀνήλικον καπνίζοντα ἐν οἱῳδήποτε τόπῳ.

Καὶ πολλὰ ἄλλα δύναται νὰ πράξῃ ἡ ἀστυνομία, ἂν θέλῃ πρὸς προφύλαξιν καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἐγκαταλελειμμένων τούτων ἀτυχῶν πλασμάτων.

Δύναται, π. χ. ὁσάκις εὑρίσκει διημερεύοντας ἀργοὺς ἀγυιόπαιδας νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτοὺς εἰς ἐργασίαν συνιστῶσα εἰς χειροτεχνικὰ καταστήματα εἴτε καὶ συνεννοουμένη μετὰ τοῦ Δημαρχείου τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἐργασίαν εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Πτωχοκομείου.

Τὰ τῆς ἀστυνομίας διέπουσι νομίζομεν πρόσωπα γνωρίζοντα καὶ ποθοῦντα τὴν ἡμετέραν κοινότητα, ὥστε νὰ ἐνδιαφέρωνται ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας αὐτῆς, καὶ θὰ πράξωσιν ὅ,τι δύνανται περὶ ὅσων ὑποβάλλομεν ἐνταῦθα.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἀπὸ τινος δραστηρίως διεξαγομένη ἐργασία ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰατρικοῦ τμήματος πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἑλογενῶν πυρετῶν εὑρίσκει ὅτι πολλαὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν σωρεύονται ἀκαθαρσίαι, καὶ πολὺ ὡραίως αἱ ἅμαξαι διέρχονται τὰς ἐνοριακὰς ὁδοὺς πρὸς μεταφορὰν τῶν οἰκιακῶν ἀκαθαρσιῶν, αἵτινες διατηροῦνται ἐπὶ 15 καὶ πλείονας ἡμέρας ἢ καὶ μῆνα ὅλον.

Εἰς τὰ χάνια δὲν ἀποκομίζεται ἡ σωρευομένη κόπρος καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀλλὰ διατηροῦνται οἱ σωροὶ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἑβδομάδας ἔτι.

Ἐπαγρύπνησις διὰ τὴν καθαριότητα ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰ μαγειρεῖα ξενοδοχεῖα παντοπωλεῖα καὶ ἄλλα.

Σχετικὴ ὑπάρχει καθαριότης ἐν τῷ Δημοτικῷ παντοπωλείῳ.

Συμβαίνει ἄτοπόν τι τὸ ὁποῖον ἐμφαίνει πολλὴν ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν τῆς Δημοτ. ἀρχῆς. Ἡ Κεντρικὴ ὁδὸς σαροῦται καθ' ἑκάστην ἑσπέραν τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καθ' ἣν πλήθη πολιτῶν διέρχονται τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ εἰσπνέουσι τὸν μᾶλλον ἀκάθαρτον κονιορτόν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐξαιρετικῆς κινήσεως ἐν αὐτῇ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημαρχείου εἶνε ἰατρὸς ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῆς εἰδικότητος ταύτης, πάντες γνωρίζομεν πόσον ἐπιβλαβὲς εἶνε τοῦτο εἰς τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν.

Τὸ σάρωμα τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας ὡς τοῦτο γίνεται πανταχοῦ ἀλλοῦ, καὶ ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος ἀποτελεῖ ἡ μακαρία Χώρα.

Τὸ δημαρχεῖον καθῆκον ἔχει ὅπως ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς τῶν δημοτῶν κατὰ πάντα τρόπον.

Στρατιωτικόν τι δίτροχον αὐτοκίνητον (*motobicyclette*) ἐλαύνεται πολλάκις τῆς ἡμέρας διὰ τῆς Κεντρικῆς ὁδοῦ, βριθούσης πάντοτε διαβατῶν πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς γένους, ὁλοταχῶς καὶ ἐμβάλλει εἰς μεγάλην ταραχὴν καὶ εἰς κίνδυνον τοὺς διαβάτας. Πρό τινος καιροῦ συνέβη σοβαρὸν δυστύχημα εἴς τινα παῖδα καὶ εἶχε διαταχθῇ ἡ βραδεῖα κίνησις τῶν αὐτοκινήτων.

Τὰ αὐτοκίνητα τῆς Ἑταιρείας κινοῦνται κανονικῶς, τὸ στρατιωτικὸν ὅμως δίτροχον ἐξακολουθεῖ κινούμενον ὁλοταχῶς χωρὶς τινος ἀνάγκης, διότι τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος μέχρι τοῦ ταχυδρομείου εἶνε ἀσήμαντον. Ἀνάγκη νὰ διαταχθῇ ὁ ἐπιβαίνων αὐτοῦ ὅπως ἐντὸς τῆς πόλεως τοὐλάχιστον ἐλαύνει μετὰ ταχύτητος μετρίας πρὸς πρόληψιν δυστυχήματος καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν διαβατῶν.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ ΚΕΡΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΣΙΤΗΡΩΝ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1339 καὶ ὑπὸ ἡμερ. 27)9 Αὐγούστου φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύονται δύο διαταγαὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ ἄξιαι προσοχῆς.

Ἡ μία τούτων ἐπαναλαμβάνει τὰς καὶ πέρυσι δημοσιευθείσας διατάξεις καὶ ὁδηγίας πρὸς καταστροφὴν τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ βραχυκαρπίας χαρουπίων, καὶ ἡ ἑτέρα τὸν τρόπον τῆς καταστροφῆς τοῦ σιριβιδίου τῶν σιτηρῶν (*Tinea Temperatella*) ὅπου τοῦτο ἤθελεν ἐμφανισθῇ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταγαὶ αὗται θὰ ἔχωσιν ἤδη ἀποσταλῇ εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα διαμερίσματα, ἀρκούμεθα νὰ ἐπιστήσωμεν μόνον τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς αὐτάς.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΚ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΟΣ

Πρό τινων ἡμερῶν δύο παῖδες ἐκ Τρικώμου ἡλικίας 14 ἐτῶν εὗρον κατὰ τὴν παραλίαν μίαν χειροβομβίδα, καὶ ἀντὶ νὰ παραδώσουν αὐτὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν μετέφερον εἴς τινα τῶν παρακειμένων κήπων, ὅπου τὴν ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῆς ἄνθρακα ἀνημμένον.

Ἡ χειροβομβὶς ἐξερράγη καὶ ἐπλήγωσεν ἀμφοτέρους θανασίμως.

Ἀμφότεροι οἱ τραυματίαι μετεκομίσθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅπου ὑπέστησαν ἐγχείρισιν· ὁ ἕτερος ἐξέπνευσε καὶ ὁ ἄλλος δὲν εὑρίσκεται ἔτι ἐκτὸς κινδύνου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝΑΡΕΤΟΣ καὶ χριστιανικωτάτη δέσποινα, πλήρης ἡμερῶν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἡ ΜΑΡΙΤΣΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ περιβαλλομένη ὑπὸ θερμοτάτης στοργῆς τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ ἀπολαύουσα πολλῆς ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ δι' ὃ καὶ λίαν σεμνοπρεπῶς ἐκηδεύθη τῇ π. Πέμπτῃ ἐν τῷ Ι. Ναῷ Τριπιώτη.

Συλλυπούμενοι τοῖς τέκνοις αὐτῆς εὐχόμεθα αὐτῇ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ τῆς μεταστάσης προσφέρουν εἰς τὸ Ἐκθετοτροφεῖον οἱ κ.κ. Ἀντ. Τριανταφυλλίδης καὶ Ἀγάπ. Ἀλωνεύτης ἀνὰ μίαν λίραν καὶ ἡ Κυρία Ἐλπινίκη Κ. Χριστοδουλίδου δέκα σελλίνια.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 27)9 Αὐγ.

Ὁ Χαίγκ: Αἱ περαιτέρω ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ τὴν πρωΐαν καὶ μεταμεσημβρίαν περιβάδην τῆς ὁδοῦ Πραΐ—Κορνιὲρ ἀπεκρούσθησαν μετὰ ὀξεῖαν μάχην. Αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι ἐχθρικαὶ ἐπιδρομαὶ εἰς Χαμὲλ καὶ ΝΔ. τοῦ Λαπασσὲ ἀπεκρούσθησαν. Ἡ πρόοδος τῶν περιπολιῶν μας Α. τοῦ Γαιπὲκ ἐξηκολούθησε καὶ ἡ γραμμὴ μεταξὺ τῶν ποταμῶν Λὺς καὶ Κλαρὰνς προυχώρησαν εἰς βάθος χιλίων ὑαρδῶν ἐπὶ μέτωπον σχεδὸν πέντε μιλλίων. Αἱ περιπολίαι εἰσῆλθον εἰς τὰ χαρακώματα τοῦ ἐχθροῦ Α. τοῦ δάσους Νεῖπε ἄνωθεν τοῦ Τιανῆ.

Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις.—Μεταξὺ τῶν ποταμῶν Οὐὰζ καὶ Αἲν μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν ὁ ἐχθρὸς ἀπεπειράθη δύο ἐπιδρομὰς πλησίον τῶν Πουλλὺ καὶ Τρασὺ Λεσάλ· ἀμφότεραι ἀπεκρούσθησαν· ἀνατολικῶς τῆς Πραΐν οἱ Γαλλοαμερικανοὶ διέβησαν τὸν Βὲλ καὶ ἐγκατεστάθησαν βορείως τῆς ὄχθης τηροῦντες τὰς θέσεις των παρὰ τὰς σφοδρὰς ἀντεπιθέσεις.

Βορείως τῶν Ρήμων ἡ γραμμή μας προυχώρησε 400 μέτρα μεταξὺ τῶν σιδηροδρόμων Βὲλ—Λαόν.

Κατὰ τὰς 5 τῆς πρωΐας ταύτης ἡμεῖς ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν Βρεττανικῶν στρατευμάτων ἐπετέθημεν ΝΑ. τῆς Ἀμιέν. Ἡ ἐπίθεσις ἐξελίσσεται ὑπὸ ὅρους εὐνοϊκούς.

Νεώταται εἰδήσεις:

Εἰσεχωρήσαμεν μέχρι τοῦδε κατὰ 1000 ὑάρδας εἰς τὰς ἐχθρικὰς θέσεις καὶ ἐκυριεύσαμεν χωρία περιλαμβάνοντα τὰ Αὐχοκὺρ καὶ Τομαίν, ὡσαύτως καὶ τὰ ὑψώματα Δ. τοῦ Σεριζὺ καὶ τὸ ὕψωμα Ν. τοῦ Μορλανκούρ.

Πρῶτον τοῦ Ρέουτερ ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ ἀρχηγείου: 26)8 Αὐγ. Οἱ Βρεττανοὶ σφοδρῶς ἐπετέθησαν τὴν αὐγὴν τῆς πρωΐας ταύτης Ν. τοῦ Ἄνκρ ὅπου ἡ δεξιά μας πτέρυξ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς ἀπόστασιν 12 μιλλίων· οἱ Γάλλοι βραδύτερον μετὰ τοῦτο ἀνέλαβον τὴν μάχην ἐπὶ παρατεταμένου μετώπου ἐπιτιθέμενοι ἐπὶ πολλὰ μίλλια.

Τὰ κύρια βαρέα πλήγματα διηυθύνοντο ἐναντίον τῆς 18ης στρατιᾶς τοῦ Φὸν Χουτιερ.

Ἡ μάχη ἤρχισε μετὰ βομβαρδισμὸν τριῶν λεπτῶν, ἔπειτα ἀποφρακτικὸν πῦρ πεδινῶν πυροβόλων καὶ χαρακωματικῶν ὅλμων εἷρπε πρὸς τὰ πρόσω, τῶν βαρέων τηλεβόλων ἡμῶν συγκεντρούντων τὸ πῦρ κατὰ τῶν σημείων τῆς κρατερᾶς ἀμύνης. Ἑκατοντάδες τινὲς χωστρίδων (τάνκς) προεπορεύοντο, καθόσον προήλαυνον τὰ κύματα τοῦ πεζικοῦ.

Δεύτερον τοῦ ἰδίου: Ὁ ἐχθρὸς κατελήφθη τὸ πλεῖστον ἐξ ἀπροόπτου. Αἱ χωστρίδες μας διέβησαν τὸν ποταμὸν Αὺρ ἐπὶ ἐδάφους τὰ μάλα δυσχεροῦς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λούς. Οἱ Γάλλοι ἀναφέρουσιν ὡσαύτως καλὴν πρόοδον· οἱ αἰχμάλωτοί των παραδέχονται πλήρη αἰφνιδιασμόν· σημαντικαὶ ὁλκαὶ αἰχμαλώτων, ταχυβόλων καὶ τινος πυροβολικοῦ ἐγένοντο ἤδη· αἰχμαλωτίζομεν πλείονας ἢ ὅσους δυνάμεθα νὰ ἐξοικονομῶμεν· ἡ σφοδρότης καὶ ἡ μυστικότης τῆς συγκεντρώσεως μας εἶναι ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀρχικῆς ἐπιτυχίας μας.

Λονδῖνον 28)10. – Ἀνακοίνωσις τοῦ στρατάρχου Χαίγκ:

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἤρχισαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸ μέτωπον Ἀμιένης ὑπὸ τῆς πρώτης γαλλικῆς στρατιᾶς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δεβινύ· ἡ τετάρτη βρεττανικὴ στρατιὰ ὑπὸ τὸν Ραώλινσον προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς. Τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα συναθροισθέντα τὴν νύκτα ἀπαρατήρητα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐφόδου, αἱ Γαλλικαί, Καναδικαί, Αὐστραλιαναὶ καὶ Ἀγγλικαὶ μεραρχίαι, βοηθούμεναι ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ βρεττανικῶν χωστρίδων (τάνκς) ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου μέτωπον εἴκοσι μιλλίων ἀπὸ Ὢρ εἰς Πρὰνς εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ Μορλανκούρ. Ὁ ἐχθρὸς ἔπαθεν αἰφνιδιασμόν. Ἡμεῖς ταχέως προωδεύσαμεν εἰς πάντα τὰ σημεῖα καὶ ἐνωρὶς ἐφθάσαμεν εἰς τοὺς πρώτους στόχους μας καθ' ὅλον τὸ μέτωπον.

Κατὰ τὴν πρωΐαν ἡ προέλασις τοῦ πεζικοῦ ἐξηκολούθησε δραστηρίως βοηθουμένη ὑπὸ βρεττανικοῦ ἱππικοῦ, ἐλαφρῶν χωστρίδων, πυροβολαρχιῶν ταχυβόλων.

Ἡ Γερμανικὴ ἀντίστασις κατεβλήθη εἴς τινα σημεῖα μετὰ ὀξεῖαν μάχην καὶ συνελήφθησαν πολλοὶ αἰχμάλωτοι καὶ τηλεβόλα.

Οἱ Γάλλοι ἀνδρείως ἐπετέθησαν καὶ διέβησαν τὸν Αὺρ καὶ παρὰ τὴν ἀντίστασιν ἐκυρίευσαν τὰ ἐχθρικὰ ἀμυντήρια καὶ μέγα μέρος τῶν τελικῶν ἡμῶν στόχων βορείως τοῦ Σὲμ ἐκερδήθησαν πρὸ τῆς μεσημβρίας, εἰς τὴν γειτονίαν ὅμως τοῦ Σιπιλλὺ καὶ νοτίως τοῦ Μορλανκοὺρ ὁ ἐχθρὸς προέβαλε παρατεταμένην ἀντίστασιν, ἐν τέλει ὅμως τὰ στρατεύματά μας κατέβαλον τὴν ἀντίστασιν καὶ ἐκέρδησαν τοὺς στόχους.

Ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ ὁρμὴ τοῦ συμμαχικοῦ πεζικοῦ νοτίως τοῦ Σὸμ ἐκέρδησαν τὴν δείλην τοὺς τελικοὺς στόχους καθ' ὅλον τὸ μέτωπον βοηθουμένου ὑπὸ ἐλαφρῶν χωστρίδων καὶ τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων· τὸ ἱππικὸν διήλασε διὰ τοῦ πεζικοῦ καὶ πέρα τῶν στόχων ἐλάσαν μέχρι τῶν ὑποχωρούντων μεταγωγικῶν καὶ τῶν βλητοφόρων, περιεκύκλωσε καὶ ἐκυρίευσε χωρία καὶ συνέλαβε πολλοὺς αἰχμαλώτους.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς αἰχμαλώτους, τὰ τηλεβόλα καὶ τὸ ὑλικόν, πολλαὶ ὅμως χιλιάδες ἠχμαλωτίσθησαν καὶ πολλὰ τηλεβόλα ἐκυριεύθησαν.

Ἡ μαχητικὴ κατάστασις τῆς ἑσπέρας εἶνε ὀκτὼ μίλια εἰς βάθος ἐπὶ εἴκοσι μίλια κατὰ μέτωπον. Αἱ νεώταται εἰδήσεις ἀποκαλύπτουσιν ὅτι ἡ προέλασις ἐξακολουθεῖ. Μεταξὺ Μορλανκοὺρ καὶ Σιπιλλὺ σφοδρὸς διεξάγεται ἀγών.

Ἡ χθεσινὴ μεγίστη προέλασίς μας ἀνῆλθεν εἰς ἀξιοσημείωτον βάθος ὑπὲρ τὰ δώδεκα μίλια, συντελεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἱππικοῦ, ὅπερ ἔφθασεν εἰς τὴν γραμμὴν Φραμελβὶλ—Λιζών. Χίλιαι χωστρίδες μετέσχον χθὲς τῆς μάχης.

Ἡ ὅλη μαχητικὴ κατάστασις: Ἡ ἄφιξίς μας εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ Σῶλν εἶναι ἰδιαζούσης σημασίας. Ἡ Σῶλν εἶναι ἐντὸς δύο μιλίων ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Περρὼν—Ρουὰ ἡ ὁποία θεωρεῖται σημαντικωτάτη. Ἐὰν φθάσωμεν εἰς αὐτήν, ἡ θέσις τῶν Γερμανῶν εἰς τὸν θύλακον τοῦ Μοντιτιὲ θὰ γίνηται ἀφόρητος.

Οἱ Γερμανοὶ ἀνεκατέλαβον τὸ Σιπιλλὺ καὶ οἱ Καναδοὶ ἐκυρίευσαν τὸ Πωφὲρ καὶ Βαρβιλλέ. Αἱ περιπολίαι μας εἶναι πέρα τοῦ Φουκωκοὺρ εἰς τὴν γραμμὴν Σὲμ τοῦ 1916. Ἡ ὁλικὴ προέλασις τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ εἶνε 10 μίλλια. Τὸ πεζικὸν τώρα μάχεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κρατουμένου μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν χωστρίδων.

Αἱ γερμανικαὶ ἀπώλειαι, ἐκτὸς τῶν αἰχμαλώτων, εἶνε βαρύταται· αἱ ἀπώλειαί μας εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐλαφραί.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον.

Ἐννέα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Κογκρέσου τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας ἐπισκεφθέντα ἐσχάτως τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Ἀγγλίαν διεβεβαίωσαν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ συνεχίσωσι τὸν πόλεμον μέχρι τῆς ὁριστικῆς νίκης.

Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει 20 ἑκατομμύρια στρατευσίμους καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον συμπληροῦσι τὸ 21ον ἔτος, πρὸς στράτευσιν.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Ἀμερικῆς δύναται νὰ τροφοδοτήσῃ ἐν ἀνάγκῃ τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν.

Πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 2 ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν θὰ εἶναι ἐν Εὐρώπῃ καὶ 500 ἄλλαι χιλιάδες θὰ εἶναι ὑπὸ ἄσκησιν. Πάντες οἱ στρατιῶται οὗτοι εἶναι ἡλικίας ἀπὸ 21—30 ἐτῶν, 10,000 δὲ ἀρίστων στρατιωτῶν ἀναχωροῦσι καθ' ἑκάστην διὰ τὸ μέτωπον.

Ἡ Ἀμερικανικανικὴ βιομηχανία ἀποδίδει ἑβδομαδιαίως 55,000 ὅπλα, 6,000 ταχυβόλα καὶ παρασκευάζει 560,000 βόμβας ἡμερησίως.

Ἀνάλογος εἶναι ἡ παραγωγὴ τῶν ἄλλων πολεμικῶν εἰδῶν. Εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευὴν 25,000 ἀερόπλανα καὶ εἶνε ἕτοιμοι 100,000 ἀεροπόροι.

Ἡ κινητήριος δύναμις τῶν ἀεροπλάνων ἐν ὅλῳ ὑπερβαίνει τὸ σύνολον τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Θὰ δύνανται νὰ ὑπερίπτανται τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς 20 ὥρας φθάνοντα εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἀπεστάλησαν ἤδη 500 ἀεροπλάνα καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ἀποστολὴ 80 τοιούτων καθ' ἑβδομάδα.

Ἡ Μ. Βρεττανία πρὸς τοὺς Συμμάχους.

Ἐπὶ τῇ 4ῃ ἐπετηρίδι τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας κατὰ τῆς Γερμανίας ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Ε' ἐτηλεγράφησε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Πορτογαλλίας, Σερβίας, Ἑλλάδος, Σιάμ, Μαυροβουνίου κ. ἄ. καὶ πρὸς τοὺς προέδρους Κίνας, Κούβας, Λιβερίας κ. ἄ. τονίζων, ὅτι ἡ Αὐτοκρατορία ἀμετάθετον ἀπόφασιν ἔχει ὅπως συγκεντρώσῃ ὅλην τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς πρὸς νικηφόρον τερματισμὸν τοῦ πολέμου, καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ νικηφόρος εἰρήνη δὲν ἀπέχει πολύ.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐτηλεγράφησεν ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Βέλγων προσθέτων ὅτι αἱ δοκιμασίαι ἃς ὑπέμειναν οἱ Βέλγοι τόσον γενναίως παρουσιάζουσι παρορμητικὴν καρτερίαν πρὸς ἐπιμονὴν μέχρι τελείας νίκης.

Τηλεγράφημα τοῦ Πουανκαρέ.

Τηλεγράφημα τοῦ προέδρου Πουανκαρὲ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας λέγει:

«Συμφωνῶ μετὰ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ὅτι ἡ ὥρα τῆς ἀποφασιστικῆς ἐπιτυχίας θὰ ἐπέλθῃ συντόμως ὑπὲρ τῶν Συμμάχων.

ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΟΧΙ ΡΕΚΛΑΜΑΙ

Ἡ φήμη ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ περὶ ἐλλείψεως λιπασμάτων ἐν Κύπρῳ εἶναι ὁλοτελῶς ἀνυπόστατος.

Εἰς τὰς ἀποθήκας μας ὑπάρχει μεγάλη ποσότης λιπασμάτων διαφόρων τύπων:

Διὰ πατάταν ὁ θαυμάσιος τύπος	6. 8.6
ἢ ὁ συμπληρωματικὸς	4.12.0
Διὰ κοπριστὰ χωράφια ὁ βοηθητικὸς τύπος	2.16.0
Δι' ὄσπρια καὶ σιτηρὰ ὁ τύπος	0.16.0

εἰς σάκκους τῶν 100 χιλιογράμμων ἐνσφραγίστους ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ τμήματος.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀποταθῶσιν εἰς τὸ κατάστημά μας καὶ προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν λιπασμάτων μας τὸ συντομώτερον πρὶν ἢ ἐξαντληθῶσιν.

Αἱ τιμαί μας εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

Τὸ κατάστημά μας παρέχει διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλας τὰς δυνατὰς εὐκολίας.

Τὰ λιπάσματά μας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν φυτείαν ἔδωσαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν εὐχαριστηρίων ἐγγράφων τῶν πελατῶν μας τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Βαρώσια 14)27)7)1918.

Διατελῶ πρόθυμος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

ΕΙΣ τὸ Φωτογραφεῖον τοῦ κ. **Στυλ. Θεοδωρίδου** ἐκτελοῦνται ἐπιγραφαὶ (ταπέλλαι) κ.λ. ὅμοιαι τῶν Εὐρωπαϊκῶν εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλάς. Ἐπίσης καθαρίζονται ὅλα τὰ εἴδη τῶν ψαθίνων πίλων δι' εἰδικῆς ἀτμομηχανῆς.